

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 95.

Vydána dne 25. října 1923.

Obsah: 203. Nařízení o řízení před kárnými výbory vojenských gážistů a o odnětí vojenské hodnosti a přeložení do výslužby řízením správním.

203.

Vládní nařízení ze dne 18. října 1923

o řízení před kárnými výbory vojenských gážistů a o odnětí vojenské hodnosti a přeložení do výslužby řízením správním.

Vláda republiky Československé nařizuje podle §§ 12 až 39 zákona ze dne 4. července 1923, č. 154 Sb. z. a n., o vojenském kázeňském a kárném právu, jakož i o odnětí vojenské hodnosti a přeložení do výslužby řízením správním, dále podle § 69 branného zákona ze dne 19. března 1920, č. 193 Sb. z. a n., a § 8 zákona ze dne 29. února 1920, č. 122 Sb. z. a n., jímž se stanoví zásady jazykového práva v republice Československé:

Článek I.

A. Řízení před kárnými výbory.

K § 12 zák.

§ 1.

Osobní rozsah pravomoci kárných výborů.

(1) Pravomoci kárných výborů podléhají všichni vojenští gážisté pro porušení povinností úředních a služebních (§ 2) a pro porušení povinností stavovských (§ 3).

(2) Vyňati jsou z pravomoci kárných výborů důstojníci justiční služby, kteří působí jako vojenští soudci, pokud jde o porušení povinností soudcovského úřadu a soudcovské služby (§ 35 zák.). V takových případech podléhají jmenovaní důstojníci jen svým soudcovským představeným a Nejvyššímu vojenskému soudu, a to i tehdy, když bylo uvedeno poklesem zároveň poškozeno nebo ohroženo dobré jméno vojska; jinak podléhají

vzpomenutí důstojníci pro porušení povinností stavovských (§ 3) kárným výborům.

(3) Vojenskými gážisty jest rozuměti jak vojenské gážisty do hodnostních tříd zařazené (důstojníky a vojenské úředníky), tak i vojenské gážisty mimo hodnostní třídy.

(4) Pravomoci kárných výborů jsou podřízeny nejen vojenství gážisté v činné službě, nýbrž i vojenství gážisté mimo činnou službu.

(5) Vojenskými gážisty v činné službě jsou:

a) vojenství gážisté z povolání činně sloužící, na dovolené s čekáním nebo bez požitků;

b) vojenství gážisté v záloze, vykonávající činnou službu na cvičeních ve zbraní (služebních), výjimečnou činnou službu podle § 27 branného zákona ze dne 19. března 1920, č. 193 Sb. z. a n., a činnou službu za mobilisace a ve válce;

c) vojenství gážisté ve výslužbě, vykonávající činnou službu (s plnými aktivními požitky, doplnkem k výslužnému neb za remunerací).

(6) Osoby uvedené v předchozím odstavci patří k osobám v činné službě, i když jsou na dočasné dovolené.

(7) K vojenským gážistům mimo činnou službu patří vojenství gážisté v záloze, ve výslužbě a na trvalé dovolené, pokud nevykonávají činné služby vojenské z některého důvodu, uvedeného v odst. (5) tohoto pragrafu.

(8) K vojenským gážistům mimo hodnostní třídy mimo činnou službu patří osoby, uvedené v části I. výnosu ministerstva národní obrany ze dne 19. července 1923, č. j. 661.539/14 odd., uveřejněného ve Věstníku MNO., věc. 1923, č. 37, čl. 323.

(9) Pravomoci kárných výborů podléhají vojenští gážisté jen pro poklesky [odst. (1)], kterých se dopustili v době, kdy již byli vojenskými gážisty; posuzování a vyšetřování poklesků dříve spáchaných vymyká se příslušnosti kárných výborů.

§ 2.

Porušení povinností úředních a služebních.

(1) Pravomoc kárných výborů vztahuje se na porušení úředních a služebních povinností, způsobená trestnými činy, jichž stíhání náleží podle zákonných předpisů soudům, leč by šlo o přečiny vojenské, jež se potrestají podle § 2 (1) c) zák. kázeňsky.

(2) Porušení povinností úředních a služebních, která nejsou způsobena trestnými činy, jichž stíhání náleží podle zákonných předpisů soudům, jakož i porušení povinností úředních a služebních, způsobená vojenskými přečiny, u nichž má vojenský představený, jemuž přísluší kázeňská pravomoc, kázeňské potrestání za dostatečné, stíhají se podle části I. zák.

(3) Je-li podezření, že porušením povinností úředních a služebních, jež má býti potrestáno podle předchozího odstavce kázeňsky, bylo zároveň ohroženo nebo poškozeno dobré jméno vojska, jest ke stíhání takového poklesku příslušen kárný výbor. Vzejde-li takové podezření teprve po kázeňském potrestání poklesku, provede se řízení před kárným výborem dodatečně, při čemž jest při výměře trestu přihlídnouti k uloženému již trestu kázeňskému; totéž stane se i tam, kde sice v době kázeňského potrestání již takové podezření tu bylo, avšak představený přes to potrestal poklesek kázeňsky. Byl-li v řízení před kárným výborem uložen některý z trestů uvedených v § 23 zák., nelze pro týž poklesek provéstí řízení dle části I. zák.; zastavení řízení před kárným výborem neb zproštění obviněného v tomto řízení není však na překážku jeho potrestání kázeňskému (§ 2 (2) zák.).

(4) Pro porušení povinností úředních a služebních uvedená v odst. (1) lze zavést řízení před kárným výborem ihned, nelze-li pro tyto činy zavést trestní řízení soudní, poněvadž tomu překáží důvod, který vylučuje nebo zrušuje trestnost činu nebo vylučuje jeho stíhání; jinak lze pro porušení povinností úředních a služebních uvedená v odst. (1) provéstí řízení před kárným výborem teprve po pravoplatném ukončení trestního řízení soud-

ního, jehož předmětem dotčený trestný čin jest.

(5) Kárné výbory jsou příslušny ke stíhání porušení povinností úředních a služebních, způsobených trestnými činy, jichž stíhání náleží podle zákonných předpisů soudům, i tehdy, jestliže soudní řízení trestní bylo zastaveno aneb pravoplatně skončilo osvobozením nebo odsouzením podmíněným; rovněž při nepodmínečném odsouzení jest řízení před kárným výborem zavést, leč by v trestním řízení soudním byla dotčenému gážistovi vojenská hodnost odňata.

§ 3.

Porušení povinností stavovských.

(1) Dobré jméno vojska může býti poškozeno neb ohroženo nejen jednáním neb opominutím, jehož trestní stíhání podle zákona přísluší soudu nebo vojenským představeným (podle části I. zák.), nýbrž i jiným jednáním neb opominutím, jež by nebylo jinak trestným.

(2) Bylo-li dobré jméno vojska poškozeno neb ohroženo trestným činem, jehož stíhání přísluší podle zákonných předpisů soudu, musí se provéstí nejprve řízení před příslušným soudem, pokud takové řízení není vyloučeno z důvodů uvedených v § 2 (4); je-li zavedení soudního řízení trestního vyloučeno, lze zavést ihned řízení před kárným výborem.

(3) Je-li podezření, že dobré jméno vojska bylo poškozeno nebo ohroženo jednáním neb opominutím, uvedeným v § 2 (1) zák., platí ustanovení § 2 (3) tohoto nařízení.

(4) Po pravoplatném skončení trestního řízení proti vojenským gážistům jest vždy zkoumati, zdali nebylo dotčeným trestným činem poškozeno neb ohroženo dobré jméno vojska, a to bez rozdílu, ať trestní řízení skončilo zastavením řízení, osvobozením neb odsouzením (podmínečným nebo nepodmínečným), leč by v trestním řízení soudním byla provinivšímu se vojenskému gážistovi vojenská hodnost odňata.

(5) Kárnému výboru přísluší vyšetřovati a posuzovati porušení stavovských povinností, kterých se dopustili důstojníci justiční služby v době, kdy působili jako vojenští soudci, v těch případech, když porušení stavovských povinností

a) jinak není trestné,

b) bylo spácháno trestným činem, jehož stíhání náleží podle zákonných předpisů soudu, není-li porušením povinností soudcovského úřadu a soudcovské služby,

c) jest zároveň jednáním neb opominutím uvedeným v § 2 (1) zák., nikoliv však porušením povinností soudcovského úřadu a soudcovské služby.

(6) V případech uvedených pod c) předchozího odstavce provede se nejprve řízení před soudcovským představeným, a teprve když se toto řízení ukončilo, následuje řízení před kárným výborem; v řízení tomto jest při výměře trestu přihlížeti k trestu uloženému v předcházejícím řízení před soudcovským představeným.

§ 4.

Zavedení řízení před kárným výborem proti členům Národního shromáždění.

(1) Vojenští gážísté, kteří jsou členy Národního shromáždění, nemohou býti pro hlasování ve sněmovně nebo ve sněmovních výborech vůbec stíháni a pro výroky učiněné tam při výkonu mandátu jsou podrobni jen disciplinární pravomoci své sněmovny; v těchto případech nelze tudíž vůbec proti nim zaváděti řízení před kárným výborem.

(2) Jinak lze proti vojenským gážístům uvedeným v předchozím odstavci zavést řízení před kárným výborem jen se souhlasem příslušné sněmovny. O udělení tohoto souhlasu požádá sněmovnu představený, na jehož rozkaz se podle § 15 zák. zavádí řízení před kárným výborem; žádost posílá se předsednictvu příslušné sněmovny a připojí se k ní spisy, které se týkají případu. Vysloví-li příslušná sněmovna souhlas se stíháním, nařídí představený, jenž za udělení souhlasu požádal, aby bylo zavedeno řízení před kárným výborem. Odepře-li příslušná sněmovna souhlas, jest zavedení řízení před kárným výborem navždy vyloučeno.

(3) Stane-li se vojenský gážísta v době, kdy se vede proti němu řízení před kárným výborem, členem Národního shromáždění, lze pokračovati v řízení jen se souhlasem příslušné sněmovny. V takovém případě přeruší kárný výbor řízení a předloží oznámení o tom se spisy představenému, na jehož rozkaz bylo řízení zavedeno, který zařídí další ve smyslu odst. (2); vysloví-li příslušná sněmovna souhlas se stíháním, pokračuje se dále v řízení, jinak jest další provádění řízení navždy vyloučeno.

§ 5.

Zavedení řízení kárného proti přisedícím vojenských soudů, kteří nejsou důstojníky justiční služby (§ 35 (2) zák.).

(1) Pro poklesky, kterých se dopustili přisedící vojenských soudů, kteří nejsou důstojníky justiční služby, ve funkci jako přisedící, může příslušný představený naříditi zavedení řízení před kárným výborem jen tehdy, když mu byly oznámeny předsedou nalézacího soudu.

(2) Oznámení o takových poklescích, jež došla odjinud, příslušný představený odloží.

§ 6.

Oznamování poklesků náležejících do příslušnosti kárných výborů.

(1) Každý, kdo se dozví o tom, že vojenský gážísta poškodil nebo ohrozil dobré jméno vojska, může o tom učiniti oznámení za tím účelem, aby mohlo býti zavedeno řízení před kárným výborem. Vojenské osoby v činné službě a vojenští gážísté mimo činnou službu činí tato oznámení služebním postupem; o tom, kdy jsou tyto osoby povinny oznámení učiniti, platí příslušná služební ustanovení. Každý velitel (představený), jehož takové oznámení dojde, jest povinen odeslati je služebním postupem představenému, jemuž přísluší naříditi, aby řízení před kárným výborem bylo zavedeno.

(2) Představení, jimž přísluší vojenská kázeňská pravomoc, po případě vyšší představení, kteří vedou dohled nad jejím výkonem, jsou povinni oznamovati služebním postupem poklesky vojenských gážístů, které potrestali nebo hodlají potrestati kázeňsky, po případě o nichž se dovědí ve výkonu dohlédacího práva, mají-li za to, že zároveň bylo poškozeno neb ohroženo dobré jméno vojska, tomu představenému, jemuž přísluší naříditi, aby bylo zavedeno řízení před kárným výborem.

(3) Všechny trestní soudy, u nichž se vede trestní řízení proti vojenskému gážístovi (ať jde o vojenského gážístu v činné službě nebo mimo činnou službu), jsou povinny, jakmile řízení trestní bylo zahájeno a pravoplatně skončeno [§ 2 (4) a (5) a § 3 (4)] učiniti o tom oznámení k účelu uvedenému v § 12 (5) zák.

(4) Vojenské trestní soudy (vojenské prokuratorské úřady) oznamují tyto trestní případy přímo představenému, jemuž přísluší

naříditi, aby řízení před kárným výborem bylo zavedeno, občanské trestní soudy ministerstvu národní obrany; k oznámení jest připojiti trestní spisy, pokud je to možno; skončilo-li trestní řízení rozsudkem a je-li spisů u soudu ještě zapotřebí, připojí soud k oznámení zatím jen opis rozsudku a spisy zašle dodatečně.

K § 13 zák.

§ 7.

Složení a úřední označování kárných výborů I. stolice.

(1) Důstojníky pověřenými vyšším velitelstvím, z nichž se ustanovuje předseda kárného výboru I. stolice (náhradník předsedy), jest rozuměti důstojníky zaujímající nejméně funkci velitele pluku nebo jinou funkci této na roveň postavenou.

(2) Pro výběr členů kárných výborů I. stolice sestavují se tyto seznamy:

- a) seznamy zvolených vojenských gážistů,
- b) seznamy vojenských gážistů posádky, v níž jest kárný výbor zřízen (posádkové seznamy).

(3) Ze seznamů zvolených vojenských gážistů určují se členové kárných výborů I. stolice pro závěrečné projednání; ze seznamů posádkových určují se členové, má-li kárný výbor I. stolice učiniti opatření mimo závěrečné projednání, jakož i náhradníci, kteří nastupují na místo zvolených gážistů, určených pro závěrečné projednání kárného výboru I. stolice.

(4) Úředně se označují kárné výbory I. stolice připojením názvu velitelství, u něhož jsou zřízeny, na př. „kárný výbor X. divise“, „kárný výbor zemského vojenského velitelství v“, „kárný výbor ministerstva národní obrany“, „legionářský kárný výbor“.

(5) O tom, jak se obstarává kancelářská služba u kárných výborů I. stolice, obsahují bližší ustanovení předpisy ministerstva národní obrany.

(6) Služební dozor nad kárnými výbory I. stolice přísluší veliteli, u něhož je kárný výbor zřízen a ministerstvu národní obrany; podrobnosti upravují služební ustanovení.

§ 8.

Volby vojenských gážistů do kárných výborů I. stolice.

(1) Aby mohly býti zhotoveny seznamy vojenských gážistů, z nichž se určují členové kárných výborů I. stolice pro závěrečné projednání, volí se každoročně v obvodu jednotlivých kárných výborů I. stolice vojenští gážisté způsobem a v počtu, který blíže určí ministerstvo národní obrany. Volby konají se každoročně v měsíci listopadu pro období nejbližšího kalendářního roku s výjimkou voleb vojenských gážistů pro legionářský kárný výbor I. stolice, jejichž provádění podle potřeby určí vždy ministerstvo národní obrany po slyšení přednosta kanceláře čs. legií. Volby provádějí se odděleně pro jednotlivé kárné výbory I. stolice. Při volbách jest dbáti toho, aby byly zastoupeny, pokud možno, všechny stavovské skupiny (zbraně i služby) a aby byli příslušným počtem, pokud možno, zvoleni vojenští gážisté práva znalí.

(2) Aktivní a pasivní volební právo přísluší všem vojenským gážistům v činné službě, kteří jsou v obvodu dotčeného kárného výboru I. stolice službou přidělení, jakož i všem vojenským gážistům mimo činnou službu, kteří mají v obvodu onoho kárného výboru I. stolice trvalé bydliště. Předpokladem jest, že dotčený kárný výbor I. stolice jest pro ně vzhledem k jejich hodnosti příslušný (§ 13 (1) zák.); výjimečně lze pro kárný výbor u velitelství divise zvoliti též práva znalé vojenské gážisty vyšší hodnostní třídy, není-li v obvodu tohoto kárného výboru dostatečný počet práva znalých vojenských gážistů, zařazených nejvýše do IX. třídy hodnostní.

(3) Aktivní a pasivní volební právo nepřísluší vojenským gážistům, proti nimž se vede trestní řízení soudní nebo řízení před kárným výborem, jakož i těm, kteří byli v řízení před kárným výborem uznáni vinnými (posledním po dobu, pokud nebyl trest odpykán).

(4) Členy kárných výborů I. stolice z vojenských gážistů do hodnostních tříd zařazených volí pouze vojenští gážisté do hodnostních tříd zařazení a členy z vojenských gážistů mimo hodnostní třídy volí pouze vojenští gážisté mimo hodnostní třídy; v obou případech volí odděleně vojenští gážisté v činné službě a vojenští gážisté mimo činnou službu.

(5) Volby vojenských gážistů mimo činnou službu (odděleně pro vojenské gážisty za-

řaděné do hodnostních tříd a vojenské gážisty mimo hodnostní třídy a odděleně pro vojenské gážisty v záloze [na trvalé dovolené] a pro vojenské gážisty ve výslužbě) lze uskutečnit jen tehdy, jestliže do 15. října každého roku přihlásí se u velitelství (úřadu), u něhož jest kárný výbor zřízen:

a) nejméně pět vojenských gážistů mimo činnou službu příslušné skupiny, kteří bydlí v obvodu dotčeného kárného výboru a jsou ochotni převzít dobrovolně funkci členů kárného výboru pro závěrečné projednání;

b) nejméně deset vojenských gážistů mimo činnou službu příslušné skupiny, kteří bydlí v obvodu dotčeného kárného výboru a hodlají své aktivní právo volební v této skupině vykonati.

(6) Vojenský gážista mimo činnou službu, který uplatňuje takto své aktivní neb pasivní volební právo, jest povinen učiniti velitelství (úřadu), u něhož jest kárný výbor zřízen, přihlášku a v ní uvést:

a) jméno a příjmení, bydliště, vojenskou hodnost a poměr (zda v záloze, ve výslužbě atd.), evidenční těleso,

b) k tomu připojí prohlášení, že jeho volební právo vyhovuje všem stanoveným podmínkám,

c) vojenští gážisté, kteří chtějí uplatňovati též pasivní volební právo, kromě toho prohlášení podle odst. (5) a).

(7) Nepřihlásí-li se u velitelství (úřadu), u něhož jest kárný výbor I. stolice zřízen, podle odst. (5) dostatečný počet vojenských gážistů mimo činnou službu, nebo nezbude-li dostatečný jich počet pro přezkoumání údajů v přihlášce uvedených, odpadne pro tento rok volba.

(8) Vojenští gážisté mimo činnou službu — voliči jsou povinni, mají-li námitky proti volebnímu právu přihlášivších se kandidátů, oznámiti je neprodleně, a to nejpozději se zasláním hlasovacího lístku velitelství (úřadu), u něhož jest kárný výbor I. stolice zřízen.

§ 9.

Seznamy zvolených vojenských gážistů.

(1) Podle volebních výsledků zhotoví velitelství (úřad), u něhož jest kárný výbor I. stolice zřízen, seznamy zvolených vojenských gážistů, z nichž budou určováni členové kárných výborů pro závěrečné projednání, a to odděleně pro vojenské gážisty do

hodnostních tříd zařaděné a vojenské gážisty mimo hodnostní třídy, v obojích kategoriích odděleně podle toho, zda jde o vojenské gážisty v činné službě nebo o vojenské gážisty mimo činnou službu, u těchto pak kromě toho odděleně pro vojenské gážisty v záloze (na trvalé dovolené) a pro vojenské gážisty ve výslužbě.

(2) Seznamy tyto buďtež sestaveny podle hodnosti a pořadí (služebního stáří); při tom buďtež v nich vždy též zvláště vyznačeno, ke které stavovské skupině zvolený vojenský gážista patří a je-li osobou práva znalou.

§ 10.

Určování členů kárných výborů pro závěrečné projednání.

(1) Ze seznamů zhotovených podle předchozího paragrafu určuje ministerstvo národní obrany, pokud se týče zemské vojenské velitelství nebo velitelství divise, pro závěrečné projednání v každém případě zvláště členy, a sice tím způsobem, že především přihlédně k tomu, aby pokud možno byl za jednoho člena vybrán důstojník (vojenský úředník) práva znalý. Na to postupuje různě podle toho, o jakého vojenského gážistu v tom kterém případě jde.

(2) Jde-li o kárné řízení proti důstojníku (vojenskému úředníku) v činné službě, vybere ministerstvo národní obrany (velitelství) ze seznamu zvolených důstojníků (vojenských úředníků) v činné službě dva členy z důstojníků (vojenských úředníků) pořadím nejbližší vyšších obviněnému (postup vzestupný); je-li obviněný důstojníkem služeb nebo vojenským úředníkem, vyberou se tito dva členové z důstojníků služeb, pokud se týče vojenských úředníků, a to pokud možno stejné nebo příbuzné stavovské skupiny. Nelze-li podle odst. (1) tohoto paragrafu určití žádného důstojníka (vojenského úředníka) práva znalého, vyberou se podle ustanovení předešlé věty místo dvou členů členové tři. Čtvrtým členem jest hodností a pořadím nejstarší důstojník zbraní, který ještě v řízení před kárným výborem I. stolice při závěrečném projednání nepůsobil, nebo který opětně přišel na řadu ve vykonávání funkce (postup sestupný). Tato ustanovení platí i pro důstojníky (vojenské úředníky) ve výslužbě, jde-li o poklesky, spáchané v době činné služby. Pro důstojníky (vojenské úředníky) v záloze platí však, jde-li o takové poklesky, ustanovení odst. (4) a (5).

(3) Jde-li o kárné řízení proti vojenskému gážistovi mimo hodnostní třídy v činné službě, vyberou se dva členové kárného výboru pro závěrečné projednání ze seznamu zvolených vojenských gážistů mimo hodnostní třídy v činné službě, kteří jsou služebně starší nežli obviněný (postup vzestupný); jakožto čtvrtý člen vybere se ze seznamu zvolených důstojníků (vojenských úředníků) důstojník zbraní v činné službě hodností a pořadím nejnižší, který dosud v řízení před kárným výborem jako člen nepůsobil, nebo který opětně přišel na řadu ve vykonávání funkce. Není-li možno podle odst. (1) tohoto paragrafu určit žádného důstojníka (vojenského úředníka) práva znalého, vybere se za něho jako člen další důstojník zbraní, který jest hodností a pořadím nejbližší vyšší nežli důstojník zbraní, který byl již jako člen pro dotčené závěrečné projednání určen. Při tom jest dbáti toho, aby při řízení kárném proti vojenskému gážistovi mimo hodnostní třídy, který jest příslušníkem služeb, byli určeni dva členové z gážistů mimo hodnostní třídy, kteří jsou rovněž příslušníky služeb, a to — pokud možno — stejné nebo příbuzné stavovské skupiny jako obviněný vojenský gážista. Tato ustanovení platí i pro vojenské gážisty mimo hodnostní třídy ve výslužbě, jde-li o poklesky, jichž se dopustili v době činné služby. Pro vojenské gážisty mimo hodnostní třídy v záloze platí však, jde-li o takové poklesky, ustanovení odst. (4) a (6).

(4) Jde-li o kárné řízení proti vojenskému gážistovi v záloze (na trvalé dovolené), pokud se týče ve výslužbě a není-li pro tuto kategorii vojenských gážistů zvláštních seznamů zvolených gážistů [§ 8 (7)], postupuje se při výběru členů kárného výboru podle ustanovení uvedených v předchozích odstavcích tohoto paragrafu, jakoby šlo o vojenské gážisty v činné službě.

(5) Jsou-li sestaveny zvláštní seznamy zvolených gážistů v záloze (na trvalé dovolené), pokud se týče ve výslužbě, buďte v kárném řízení proti důstojníku (vojenskému úředníku) v záloze (na trvalé dovolené), pokud se týče ve výslužbě vybráni z tohoto seznamu dva členové z důstojníků (vojenských úředníků) mimo činnou službu hodností a pořadím nejbližší vyšší obviněnému; jinak platí ustanovení odst. (2) tohoto paragrafu; jestliže nelze podle odst. (1) tohoto paragrafu určit žádného důstojníka (vojenského úředníka) práva znalého, nastupuje na jeho místo důstojník (vojenský úředník) v činné službě pořadím nejbližší vyšší.

(6) Vede-li se řízení kárné proti vojenskému gážistovi mimo hodnostní třídy v záloze (na trvalé dovolené), pokud se týče ve výslužbě a je-li pro tuto kategorii vojenských gážistů zvláštní seznam zvolených gážistů, vyberou se z tohoto seznamu dva vojenští gážisté, kteří jsou služebním stářím nejbližší vyšší obviněnému. Jinak platí ustanovení odst. (3) tohoto paragrafu.

(7) Je-li více obviněných, určují se členové kárných výborů pro závěrečné projednání podle vojenského gážisty hodností a pořadím (služebním stářím) nejstaršího.

(8) Je-li obviněný tak vysokého pořadí (takového služebního stáří), že nelze podle pravidel uvedených v předchozích odstavcích tohoto paragrafu vybrati ze seznamu zvolených gážistů potřebný počet členů, jest za členy ustanoviti vojenské gážisty pořadím (služebním stářím) nejbližší nižší.

§ 11.

Vyloučení a zamítnutí předsedy a členů kárných výborů I. stolice, určených pro závěrečné projednání.

(1) Z funkce předsedy nebo člena kárného výboru I. stolice, určeného pro závěrečné projednání, jest vyloučen vojenský gážista:

a) který byl trestným činem, jenž jest předmětem kárného řízení, poškozen nebo na němž byl tento trestný čin spáchán,

b) který jest s osobou poškozenou trestným činem, jenž jest předmětem kárného řízení, zasnouben nebo který jest nebo byl s touto osobou spojen svazkem manželským,

c) který jest příbuzný s obviněným, osobou poškozenou, velitelem, nařídivším řízení před kárným výborem, kárným žalobcem neb obhájcem v linii přímé vůbec, v linii pobočné do čtvrtého stupně, nebo ve stejném stupni sešvakřen; na švakrovství se zakládající důvod vylučující trvá i tehdy, když manželství, jímž švakrovství bylo založeno, bylo pravoplatně rozvázáno,

d) který jest nebo byl s některou z osob uvedených pod lit. c) v poměru poručnickém, opatrovnickém, adoptivním nebo pěstounským,

e) který byl mimo své služební úkony svědkem trestného činu, o který jde, nebo byl ve věci té jako svědek neb znalec vyslýchán,

neobsahuje-li výpověď jeho toliko vylíčení skutečností, o nichž se služebně dověděl,

f) který podal proti obviněnému udání, nebo spolupůsobil ve věci, o níž se vede kárné řízení, jako velitel nařídívší zavedení kárného řízení, nebo obhájce neb kárný žalobce.

(2) Předseda i každý člen kárného výboru, ustanovený pro závěrečné projednání, jenž jest podle předchozího odstavce vyloučen, jest povinen neprodleně to ohlásiti velitelství (úřadu), u něhož jest kárný výbor zřízen.

(3) Kárný žalobce i obviněný (obhájce) mohou, jakmile jim bylo složení kárného výboru podle § 20 (2) zák. oznámeno, ihned písemně aneb nejpozději u závěrečného projednání před jeho započatím ústně zamítnouti předsedu nebo členy kárného výboru z důvodů uvedených v odst. (1) tohoto paragrafu; totéž mohou učiniti i tehdy, mohou-li jmenovati a prokázati jiné důvody, jež mohou uvést v pochybnost úplnou nestrannost a nepodjatost předsedy nebo členů kárného výboru.

(4) O vyloučení a zamítnutí předsedy a členů kárného výboru, jež bylo oznámeno, pokud se týče navrženo nejpozději 24 hodin před počatím závěrečného projednání, rozhoduje velitelství (úřad), u něhož jest kárný výbor zřízen. Uzná-li na vyloučení nebo zamítnutí, postará se ihned o potřebnou náhradu, a to tak, že za vyloučeného (zamítnutého) předsedu ustanoví pro dotčený případ předsedou jiného důstojníka pověřeného vyšším velitelstvím a za vyloučené (zamítnuté) členy určí potřebné náhradníky ze seznamu vojenských gážistů posádky, v níž jest kárný výbor zřízen.

(5) Je-li vyloučení neb zamítnutí předsedy (členů) kárného výboru uplatňováno teprve při závěrečném projednání před jeho počatím, nebo dojde-li oznámení, pokud se týče návrh na vyloučení (zamítnutí) sice před závěrečným projednáním, avšak později než v odst. (4) tohoto paragrafu stanoveno, rozhoduje o vyloučení (zamítnutí) kárný výbor.

Usnese-li se kárný výbor na vyloučení (zamítnutí) některých členů, povolá jeho předseda potřebné náhradníky z posádkového seznamu; usnese-li se kárný výbor na vyloučení (zamítnutí) předsedově, učiní o tom předseda oznámení velitelství (úřadu), u něhož jest kárný výbor zřízen, za účelem ustanovení jiného předsedy. Usnese-li se kárný výbor na vyloučení (zamítnutí) jak předsedy tak i členů, učiní o tom předseda oznámení velitelství (úřadu), u něhož jest kárný výbor zřízen, za účelem dalšího opatření.

(3) Předseda (člen) kárného výboru, na jehož vyloučení (zamítnutí) bylo uznáno, nemůže se účastniti závěrečného projednání.

§ 12.

Posádkové seznamy vojenských gážistů.

(1) Do seznamu vojenských gážistů v posádce, v níž jest kárný výbor I. stolice zřízen, budtež pojímání pouze vojenští gážisté v činné službě, kteří jsou službou v posádce přiděleni. Při tom jest pojmuti do posádkového seznamu kárného výboru I. stolice, zřízeného u velitelství divise, pouze důstojníky (vojenské úředníky) zařazené nejvýše do IX. třídy hodnostní, jakož i gážisty mimo hodnostní třídy, do posádkového seznamu kárného výboru I. stolice u zemského vojenského velitelství důstojníky (vojenské úředníky) VIII. až VI. hodnostní třídy a do posádkového seznamu kárného výboru I. stolice u ministerstva národní obrany vojenské gážisty V. a vyšší hodnostní třídy; o posádkových seznamech pro legionářský kárný výbor platí ustanovení § 17 (4).

(2) Seznamy tyto budtež sestaveny podle hodnosti a pořadí (služebního stáří), při tom budiž v nich zvláště vyznačeno, ke které stavovské skupině (zbraní nebo služeb) vojenský gážista náleží.

(3) Do posádkových seznamů nelze zapsati vojenské gážisty uvedené v § 8 (3); jinak se do nich pojmu všichni vojenští gážisté v činné službě příslušné kategorie.

(4) Z posádkových seznamů, uvedených v předchozích odstavcích, určují se členové (náhradníci), má-li kárný výbor I. stolice usnášeti se o návrzích a opatřeních mimo závěrečné projednání, aneb má-li býti ustanoven náhradník za vyloučeného (zamítnutého) člena nebo za člena, jenž pro nemoc neb z jiných závažných důvodů nemůže se závěrečného projednání zúčastniti.

§ 13.

Určování členů (náhradníků) z posádkových seznamů.

(1) Ze seznamů, zhotovených podle předchozího paragrafu, určuje členy (náhradníky) velitelství (úřad), u něhož jest kárný výbor I. stolice zřízen, a v případech uvedených v § 11 (5) předseda kárného výboru.

(2) Při výběru členů (náhradníků) jest míti přiměřené zřetí k služební potřebě a postradatelnosti dotčeného vojenského gážisty,

jakož i k tomu, aby náhradník pro závěrečné projednání určený příslušel — pokud možno — k téže stavovské skupině jako člen, za něhož do kárného výboru nastupuje.

(3) Za náhradníky jest z posádkových seznamů určití vojenské gážisty, kteří jsou hodností nebo pořadím (služebním stářím) nejbližší vyšší nežli členové, za něž jako náhradníci nastupují. Není-li v posádkovém seznamu žádného vojenského gážisty pořadím (služebním stářím) vyššího nežli člen, za něhož má náhradník nastoupiti, jest ustanoviti vojenského gážistu pořadím (služebním stářím) nejbližší nižšího.

§ 14.

Vyloučení členů kárných výborů určených z posádkových seznamů.

(1) Vojenský gážista, který jest podle § 11 vyloučen, nemůže působiti jako předseda nebo člen kárného výboru ani tehdy, má-li kárný výbor učiniti opatření mimo závěrečné projednání. Vojenský gážista, u něhož se vyskytuje některý z vylučujících důvodů uvedených v § 11, jest povinen neprodleně to ohlásiti velitelství (úřadu) nebo kárnému výboru, aby mohl býti za něho určen předseda (člen) jiný.

(2) O vyloučení a zamítání náhradníků, určených z posádkových seznamů pro závěrečné projednání za členy vyloučené, zamítnuté neb zaneprázdněné, platí ustanovení § 11 (5).

§ 15.

Odvolací kárný výbor.

(1) Vedle předsedy a stálých členů odvolacího kárného výboru ustanovuje ministerstvo národní obrany náhradníka předsedova, jakož i potřebný počet náhradníků členů výboru, kteří nastupují, jestliže předseda nebo členové jsou z projednávání věci podle ustanovení následujícího paragrafu vyloučeni, aneb jestliže nemohou pro nemoc, dovolenou nebo z jiných závažných důvodů projednávání věci se zúčastniti. Nejméně jeden z náhradníků musí býti důstojníkem justiční služby, aby mohl nastoupiti na místo vyloučeného (zaneprázdněného) důstojníka justiční služby, jenž jest stálým členem odvolacího kárného výboru.

(2) Kromě náhradníků uvedených v předchozím odstavci ustanoví ministerstvo národní obrany, pokud možno, též náhradníky

z vojenských gážistů v záloze k tomu způsobilých, kteří jsou ochotni převzítí dobrovolně funkci náhradníka odvolacího kárného výboru. Jsou-li takoví náhradníci ustanoveni, nastupuje jeden z nich, jehož určí předseda odvolacího kárného výboru, jako člen odvolacího kárného výboru při závěrečném projednání v řízení vedeném proti vojenskému gážistovi v záloze; nejsou-li takoví náhradníci ustanoveni, neb nedostaví-li se k závěrečnému projednání odvolacímu náhradník, jenž byl podle tohoto odstavce předsedou odvolacího kárného výboru k tomu určen, platí o složení odvolacího kárného výboru ustanovení předchozího odstavce.

(3) Má-li odvolací kárný výbor jednati o odvolání do konečného usnesení legionářského kárného výboru, anebo prováděti o jeho konečném usnesení řízení proto, že nebylo potvrzeno, musí býti jeho předsedou a členy příslušníci bývalého čs. zahraničního vojska (legionáři); pokud tedy nejsou předsedou neb stálými členy odvolacího kárného výboru důstojníci-legionáři, ustanoví předsedu (potřebné členy) odvolacího kárného výboru pro toto odvolací řízení ministr národní obrany z řad vyšších důstojníků (generálů)-legionářů v činné službě.

(4) O tom, jak se obstarává kancelářská služba u odvolacího kárného výboru, obsahují bližší ustanovení předpisy vydané ministerstvem národní obrany. Důstojníků konajících kancelářskou službu u odvolacího kárného výboru používá se též jako zapisovatelů při závěrečném projednání.

§ 16.

Vyloučení předsedy a členů odvolacího kárného výboru.

(1) U odvolacího kárného výboru nemůže fungovati v určité věci jako předseda nebo člen vojenský gážista, který jest podle § 11 vyloučen, jakož i ten, kdo fungoval jako předseda, člen kárného výboru, kárný žalobce nebo zpravodaj v téže věci v řízení před kárným výborem I. stolice.

(2) Předseda nebo člen (náhradník), jenž míní, že jest podle ustanovení předcházejících odstavců vyloučen, jest povinen neprodleně podati návrh, aby odvolací kárný výbor rozhodl, zda tu jest skutečně důvod pro vyloučení.

(3) Odvolací kárný žalobce i obviněný (obhájce) mohou, jakmile jim byl oznámen den, kterého se bude konati závěrečné projednání před odvolacím kárným výborem, písemně

neb nejpozději u závěrečného projednání před jeho započítím ústně zamítnouti předsedu nebo členy odvolacího kárného výboru nebo náhradníky za ně ustanovené z důvodů uvedených v odst. (1) tohoto paragrafu; totéž mohou učiniti i tehdy, mohou-li jmenovati a prokázati jiné důvody, jež mohou uvéstí v pochybnost úplnou nestrannost a nepodjatost těchto osob.

(4) O vyloučení a zamítnutí předsedy a členů (náhradníků) odvolacího kárného výboru rozhoduje odvolací kárný výbor v neveřejné poradě. Uzná-li odvolací kárný výbor, že jest zde důvod vyloučení nebo zamítnutí, určí potřebné náhradníky předseda odvolacího kárného výboru.

§ 17.

Kárný výbor legionářský.

(1) Předsedu legionářského kárného výboru I. stolice a jeho náhradníka ustanovuje ministerstvo národní obrany z důstojníků pověřených vyšším velitelstvím, kteří byli příslušníky čs. zahraničního vojska.

(2) Členy legionářského kárného výboru I. stolice pro závěrečné projednání určuje ministerstvo národní obrany obdobně podle zásad uvedených v § 10 ze seznamu zvolených vojenských gážistů bývalých příslušníků čs. zahraničního vojska, při čemž nečiní se rozdíl, zda jest obviněn v činné službě čili nie.

(3) O volbách členů pro závěrečné projednání legionářského kárného výboru I. stolice platí obdobně ustanovení § 8 s tou odchylkou, že volby konají se podle potřeby podle ustanovení ministerstva národní obrany. Pro legionářský kárný výbor volí ve společné volbě gážisté v činné službě i mimo činnou službu; ze zvolených vojenských gážistů-legionářů zhotovuje se jednotný seznam.

(4) Má-li legionářský kárný výbor I. stolice učiniti opatření mimo závěrečné projednání aneb mají-li nastoupiti za členy, určené pro závěrečné projednání, náhradníci, určí ministerstvo národní obrany, pokud se týče předseda legionářského kárného výboru I. stolice [v případech uvedených v § 11 (5)] potřebné členy (náhradníky) ze seznamu vojenských gážistů v činné službě, kteří jsou v Praze službou přiděleni a jsou bývalými příslušníky čs. zahraničního vojska.

(5) Seznam uvedený v předchozím odstavci sestavuje ministerstvo národní obrany.

(6) Jinak platí o legionářském kárném výboru totéž, co platí o pravidelných kárných výborech I. stolice.

(7) O tom, kdo jest legionářem, platí ustanovení § 2 zákona ze dne 24. července 1919, č. 462 Sb. z. a n.; rozhodovati o tom, zda jest kdo legionářem, přísluší kanceláři čs. legií při ministerstvu národní obrany.

K § 14 zák.

§ 18.

Příslušnost kárných výborů.

(1) Pro vojenské gážisty na dočasné dovolené, na dovolené s čekáním nebo bez požitků jest v I. stolici příslušným kárný výbor, zřízený v oblasti, v níž vojenský gážista konal před odchodem na dovolenou službu trvale nebo dočasně (služební přidělení); stal-li se takový vojenský gážista po zahájení řízení před kárným výborem vojenským gážistou mimo činnou službu (přeložením do zálohy, do výslužby nebo na trvalou dovolenou), nemění se tím příslušnost kárného výboru.

(2) Je-li v téže věci obviněno několik vojenských gážistů, příslušejících před různé kárné výbory, provede se řízení před jedním kárným výborem; podléhají-li velitelství, u nichž jsou kárné výbory pro jednotlivé vojenské gážisty příslušné zřízeny, témuž zemskému vojenskému velitelství, určí toto zemské vojenské velitelství, který z kárných výborů má věc společně projednati, jinak náleží určití kárný výbor pro společné projednání ministerstvu národní obrany. Pro určení kárného výboru rozhoduje okolnost, který kárný výbor jest příslušným pro vojenského gážistu hodností a pořadím (služebním stářím) nejvyššího, není-li z důvodů úspornosti aneb účelnosti vhodno, aby k projednání byl určen jiný kárný výbor.

(3) Delegaci jiného kárného výboru k projednání nežli toho, jenž jest k projednání místně příslušným, naříditi může z důvodů uvedených v § 14 (4) zák. ministerstvo národní obrany buď z moci úřední na návrh podřízených velitelství aneb na žádost obviněného vojenského gážisty.

K § 15 zák.

§ 19.

Zavedení řízení před kárným výborem.

(1) U vojenského gážisty mimo činnou službu, který se od 28. října 1918 trvale zdržuje v cizině a v oblasti republiky Česko-

slovenské neměl vůbec stálého bydliště, jest příslušným k zavedení řízení před kárným výborem velitel, v jehož oblasti jest evidenční úřad obviněného.

(2) Jsou-li u velitele divise nebo u zemského vojenského velitele důvody, které by jej vylučovaly v určitém případě podle § 11 z možnosti působiti ve funkci předsedy neb člena kárného výboru, pozbývá v tomto případě práva nařizovati řízení před kárným výborem, jakož i práva potvrzovati konečné usnesení kárného výboru podle ustanovení § 22 (4) a) zák.; práva tato přecházejí na zemského vojenského velitele, pokud se týče na ministra národní obrany.

§ 20.

Zproštění výkonu služby (suspense).

(1) Zproštění výkonu služby může naříditi představený, který nařídil, aby bylo zavedeno řízení před kárným výborem, buď zároveň s nařízením, aby bylo řízení zavedeno, anebo i po zavedení řízení až do jeho pravoplatného skončení.

(2) Při rozhodování o tom, má-li býti obviněný, který koná činnou službu, zproštěn výkonu služby, jest dbáti toho, aby vzhledem k tíži poklesku a stupni podezření neutrpěl zájem služební, kdyby obviněný konal dále službu; naproti tomu musí se vždy přihlížeti také k tomu, aby vojenští gážisté bez závažných důvodů nebyli odnímání výkonu služby.

(3) Před rozhodnutím o zproštění výkonu služby může představený uvedený v odst. (1) provésti potřebné šetření o okolnostech uvedených v předchozím odstavci a vyžádati si k tomu účelu vyjádření představených obviněného a po případě i dobré zdání toho kárného výboru, u něhož bylo řízení v I. stolici zavedeno.

(4) Vojenský gážista, který jest podle předchozích ustanovení zproštěn výkonu služby, zůstává po dobu tohoto zproštění nadále vojenskou osobou v činné službě.

§ 21.

Postup do vyšších požitků za kárného řízení.

(1) Od zahájení řízení před kárným výborem až do jeho pravoplatného skončení jest vojenský gážista vyloučen z postupu do vyšších požitků. U vojenských gážistů zařazených do hodnostních tříd jest rozuměti postupem do vyšších požitků nejen postup do

vyšších stupňů platových téže hodnostní třídy, do které byl vojenský gážista povýšením (jmenováním) zařazen, nýbrž i postup časový, t. j. postup do platů nejbližší vyšší hodnostní třídy beze změny postavení v hodnostní třídě a postup do dalších stupňů platových v této hodnostní třídě (§ 5 zák. č. 195/1920 Sb. z. a n.). U vojenských gážistů mimo hodnostní třídy jest rozuměti postupem do vyšších požitků postup do vyššího stupně služného (§ 9 zák. č. 195/1920 Sb. z. a n.).

(2) Skončí-li řízení před kárným výborem zastavením řízení neb zproštěním obviněného, jest doba ztrávená v řízení kárném bez dalšího započitatelnou pro postup do vyšších požitků, uvedených v předchozím odstavci, nebrání-li započtení jiná zákonná překážka; skončí-li řízení uznáním viny, jest pro započitatelnost doby ztrávené v kárném řízení až do konečného usnesení rozhodným znění konečného usnesení kárného výboru I. stolice; o započitatelnosti doby ztrávené v odvolacím kárném řízení platí ustanovení § 25 (6) zák.

K § 16 zák.

§ 22.

Kárný žalobce.

(1) Kárného žalobce ustanovuje velitelství (úřad), při němž jest kárný výbor zřízen, z důstojníků (vojenských úředníků) v činné službě, kteří jsou službou přiděleni v sídle kárného výboru. Jest přípustno, aby pro několik případů projednávaných před kárným výborem byl ustanoven též kárný žalobce.

(2) Kárný žalobce jest oprávněn kdykoliv žádati, aby mohl nahlédnouti do spisů anebo aby mu byly spisy zaslány.

(3) Kárný žalobce podléhá jako takový veliteli (představenému), u něhož jest kárný výbor zřízen a podává mu podle potřeby zprávy o průběhu řízení.

(4) Kárným žalobcem v určitém případě nemůže býti vojenský gážista, který by byl podle § 11 vyloučen z možnosti působiti v tomto případě jako člen kárného výboru.

§ 23.

Odvolací kárný žalobce.

O podřízení, právech a povinnostech odvolacího kárného žalobce platí obdobně ustanovení platná pro kárné žalobce, působící v řízení před kárným výborem I. stolice.

K § 17 zák.

§ 24.

Zpravodaj.

(1) Zpravodaj, jehož ustanovuje z vojenských gážístů v činné službě k tomu způsobilých předseda kárného výboru I. stolice, nemusí býti pro každý případ určován zvláště; témuž zpravodaji lze svěřiti vyšetřování většího počtu případů.

(2) Zpravodajem nelze ustanoviti vojenského gážístu, který by byl podle § 11 vyloučen z možnosti působiti v dotčeném případě jako člen kárného výboru.

§ 25.

Účel vyšetřování.

(1) Účelem vyšetřování jest úplné vyšetření a objasnění těch jednání neb opominutí, pro něž bylo řízení před kárným výborem zavedeno. Musí tedy býti ve vyšetřování vyšetřeny všechny okolnosti, které jsou rozhodné pro posouzení otázky, zda se obviněný dopustil jednání neb opominutí, jež se mu klade za vinu v rozkaze příslušného představeného na zavedení kárného řízení, dále zda je lze obviněnému přičítati, jakož i zda jimi byly porušeny povinnosti úřední a služební, pokud se týče stavovské a konečné okolnosti, jež mohou míti vliv na výši trestu.

(2) Vzejde-li za vyšetřování podezření, že se obviněný dopustil ještě jiného skutku náležejícího do příslušnosti kárného výboru, než pro které bylo nařízeno zavedení řízení, zpraví o podezření zpravodaj kárného žalobce, aby si mohl vyžádati rozkaz příslušného představeného.

(3) Vzejde-li za vyšetřování podezření, že poklesek obviněného spadá do příslušnosti trestního soudu a stíhá se z moci úřední, usnese se kárný výbor na návrh kárného žalobce neb z moci úřední po slyšení kárného žalobce na tom, aby řízení před kárným výborem bylo přerušeno, a oznámí případ příslušnému soudu (orgánu veřejné žaloby) k dalšímu opatření.

(4) Zpravodaj jest povinen vyčerpati všechny průvodní prostředky (vývodní a usvědčující), jež navrhl obviněný nebo kárný žalobce, pokud jsou potřebny k úplnému objasnění věci; jest kromě toho povinen též z moci úřední postupovati tak, aby případ byl se všech rozhodných hledisek dostatečně osvětlen.

(5) Má-li zpravodaj za to, že průvodní prostředky, nabídnuté obviněným aneb kárným žalobcem, mají za účel jen prodloužení řízení, vyžádá si rozhodnutí kárného výboru o tom, mají-li důkazy býti provedeny. Návrhy na provedení průvodních prostředků, které byly ve vyšetřování odmítnuty, může obviněný (obhájce) i kárný žalobce opětovati při závěrečném projednání.

§ 26.

Výslech obviněného.

(1) Obviněný vyslechne se zpravidla zpravodajem vedoucím vyšetřování; bylo-li by však dostavení se obviněného k zpravodaji na újmu vojenské služby nebo z jiných důvodů nevhodno (vzdálenost, náklady), požádá zpravodaj o provedení výslechu velitelství, úřady neb orgány uvedené v § 30.

(2) Obviněný, který je v činné službě, obešlá se k výslechu skrze své představené velitelství (úřad); není-li v činné službě, obešle se přímo.

(3) Na počátku výslechu vyzve se obviněný, aby na otázky, které mu budou dány, odpovídal určitě, zřetelně a pravdivě; také se upozorní, že odepře-li vypovídati, nezadrží tím průběh řízení.

(4) Na to vyslechne se obviněný o svých osobních poměrech, jakož i o tom, zda a s jakým výsledkem bylo již dříve proti němu vedeno trestní řízení soudní aneb řízení před kárným (disciplinárním) výborem (disciplinární komisí).

(5) Po tomto výslechu oznámí se obviněnému jednání neb opominutí, jež se mu klade za vinu, a vyzve se, aby se o jednotlivých bodech obvinění vyjádřil souvislým vypravováním.

(6) Další otázky, jež se dají obviněnému, mají směřovati k tomu, aby se doplnilo jeho vyjádření a aby se odstranily rozpory a nejasnosti jeho výpovědi. Důvody podezření (důkazy, jež přijdou v úvahu) oznámí se mu při tom jen potud, pokud mu mohou býti sděleny bez nebezpečí, že bude zmařen nebo ztížen výsledek řízení. Důvody podezření, které z těchto příčin nemohly býti obviněnému oznámeny ihned, sdělí se mu při některém z příštích výslechů, jakmile pominulo uvedené nebezpečí, nejpozději však před ukončením vyšetřování.

§ 27.

Výslech svědků.

(1) Svědky vyslýchá zpravodaj; bylo-li by však dostavení se svědků k zpravodaji na

újmu vojenské služby nebo z jiných důvodů nevhodno (vzdálenost, náklady), dále pak v případech uvedených v odst. (5), požádá zpravodaj o provedení výsledku velitelství, úřady neb orgány uvedené v § 30.

(2) Vojenské osoby v činné službě předvolává zpravodaj za svědky skrze jejich představené velitelství (úřad); toto velitelství (úřad) se postará, aby se takový svědek k zpravodaji včas dostavil.

(3) Svědci uvedení v předcházejícím odstavci jsou povinni před zpravodajem vypovídati o tom, nač se jich táže, pokud nejsou této povinnosti zproštěni podle odst. (12).

(4) Svědky, kteří nejsou vojenskými osobami v činné službě, obešle zpravodaj k osobnímu výsledku tehdy, jestliže bydlí v obvodu politického úřadu I. stolice, v němž má sídlo kárný výbor; jinak požádá o jejich výslech úřady uvedené v § 30 (4). Předvolává-li je zpravodaj k osobnímu výsledku, obešle je, je-li nebezpečí v prodlení, přímo, jinak skrze politické (státní policejní) úřady (administrativní [policejní] vrchnosti).

(5) Nedostaví-li se svědek uvedený v předcházejícím odstavci k zpravodaji nebo dostaví-li se sice, avšak nechce vypovídati, požádá zpravodaj o provedení výsledku úřady uvedené v § 30 (4). Zpravodaj není oprávněn žádati, aby tyto osoby byly mu proti své vůli předvedeny k výsledku.

(6) Zpravodaj vyslýchá každého svědka nepřisezně a zpravidla v nepřítomnosti obviněného.

(7) Na počátku výsledku upozorní se svědek, že jest povinen vypovídati na svoji čest a svědomí, ničeho nezamlčeti a výpověď učiniti tak, aby ji mohl potvrditi přísahou, bude-li toho třeba.

(8) Na to vyslechne se svědek o svých osobních poměrech a o svém poměru k obviněnému.

(9) Poté vyzve se svědek, aby souvisle vypravoval o předmětu výsledku, a potom, je-li toho zapotřebí, vybídne se, aby své vypravování doplnil a nejasnosti nebo rozpory odstranil.

(10) Odporují-li si výpovědi svědků v podstatných částech, předvolá je zpravodaj k současnému výsledku (konfrontaci).

(11) Jako svědkové nesmějí býti vyslýcháni:

a) duchovní o tom, co jim bylo svěřeno při zpovědi nebo jinak pod pečeti mlčenlivosti úřadu duchovního;

b) osoby, které jsou ve vojenském svazku nebo veřejné službě nebo které z tohoto poměru vystoupily, jestliže by svědeckou výpověď porušily služební neb úřední tajemství, pokud této povinnosti nebyly zproštěny příslušným velitelstvím (úřadem).

(12) Povinnosti svědčiti jsou zproštěni:

a) ti, kdož jsou s obviněným ve vzestupném a sestupném pokolení příbuzní (předkové, potomci) nebo sešvakření (i po zrušení manželského svazku), jeho snoubenka, manželka (i když manželský svazek pominul) a sourozenci její, sourozenci obviněného a jejich manželé, sourozenci jeho rodičů a prarodičů, jeho synovci, neteře, bratrance a sestřenice, rovněž i ti, kdož jsou k obviněnému v poměru poručníka, opatrovníka, pěstouna nebo v poměru adoptivním;

b) obhájce o tom, co mu bylo svěřeno obviněným jako obhájci;

c) členové obou sněmoven Národního shromáždění o věcech, které jim byly svěřeny jako členům sněmovny (a to i když členy býti přestali), vyjímajíc případy, kde jde o svádění člena některé sněmovny k zneužití mandátu.

(13) Zpravodaj, po případě orgán výslech provádějící je povinen osoby uvedené v předcházejícím odstavci, jakmile se doví o poměru tam naznačeném, poučiti, že mají právo odříci se svědectví. Zřeknou-li se svědectví, nesmějí býti vyslýchány; projeví-li ochotu vypovídati, nevylučuje se tím jejich právo zříci se svědectví při výsledku pozdějším.

(14) Mělo-li by vydání svědectví nebo zodpovězení některé otázky pro svědka nebo jeho příslušníky [odst. (12) a)] v zápětí přímou a značnou majetkovou újmu, způsobilo-li by mu hanbu nebo nebezpečí soudního stíhání a odepře-li proto svědectví, nemůže k němu býti nucen nebo pro odepření býti trestán; důvod odepření svědectví buď, je-li toho třeba, osvědčen.

§ 28.

Přísežný výslech svědků.

(1) Má-li zpravodaj za to, že svědek poví plnou pravdu jen tehdy, když bude nucen svoji výpověď stvrditi přísahou, učiní návrh, aby byl soudem vyslechnut přísezně.

(2) O tomto návrhu rozhoduje kárný výbor po slyšení kárného žalobce.

(3) Sezná-li kárný výbor, že je přísežný výslech nutný k zjištění pravdy, požádá za provedení přísežného svědeckého výsledku

brigádní soud, v jehož obvodu se svědek zdržuje, nebo pobytu svědkovu bližší okresní soud s trestní pravomocí.

(4) Dožádání podepíše předseda kárného výboru a uvede datum usnesení kárného výboru.

(5) Výslech provede dožádaný brigádní soud podle ustanovení vojenského trestního řádu, kdežto dožádaný soud okresní podle příslušného civilního trestního řádu; tyto trestní řády stanoví též, které osoby nesmějí přísahati jako svědci.

(6) Jsou-li okolnosti, jež vylučují možnost přísežného výslechu, známy kárnému výboru již v době, kdy se usnáší o nutnosti přísežného výsledku [odst. (2)], upustí od žádosti za přísežný výslech.

§ 29.

V ý s l e c h z n a l c ů .

(1) Je-li ve vyšetřování potřeba k objasnění odborných otázek vyslechnouti znalce, požádá o jejich ustanovení zpravodaj nejblíže brigádní soud.

(2) Za znalce mají býti zpravidla ustanoveny vojenské osoby v činné službě; znalcem nemůže býti osoba, která by ve věci nesměla vypovídati jako svědek nebo která by byla vyloučena z přísahy, nebo jež by byla v poměru uvedeném v § 27 (12) a) k obviněnému nebo k osobě, proti níž směřoval čin tvořící předmět řízení, jakož i sama tato osoba.

(3) O předvolání znalců k výslechu a jich vyslýchání platí obdobně ustanovení § 27 (1) až (6); je-li zapotřebí přísežného výslechu, postupuje se obdobně dle zásad uvedených v § 28.

(4) Předmět výslechu znalců určuje zpravodaj; před výslechem napomenou se znalci, že jsou povinni podati své dobré zdání (nález) nestranně a podle pravidel své vědy, umění neb živnosti na svoji čest a svědomí tak, aby mohli podané dobré zdání (nález) stvrditi přísahou, když by toho bylo potřeba.

§ 30.

Součinnost jiných velitelství, úřadů a orgánů ve vyšetřování.

(1) Součinnost vojenských velitelství (úřadů, kárných výborů) a politických (státních policejních) úřadů (administrativních [policejních] vrchností), za niž může zpravodaj ve vyšetřování žádati, může záležeti ve vyšetření okolností majících význam pro řízení,

podání úředních (služebních) zpráv a sdělení a provedení výslechu obviněného, svědků a znalců.

(2) Dožádaná vojenská velitelství (úřady) a kárné výbory musí žádostem zpravodajovým vyhověti a řídí se při provádění úkonů podle tohoto nařízení a předpisů ku provedení tohoto nařízení vydaných.

(3) Je-li o výslech obviněného, svědků neb znalců dožádán jiný kárný výbor, pověří předseda kárného výboru jeho provedením buď důstojníka, který je v jiné věci zpravodajem, nebo důstojníka konajícího službu kancelářskou pro kárný výbor.

(4) Politické (státní policejní) úřady (administrativní [policejní] vrchnosti) provádějí oběsání a výslech podle předpisů, které platí pro jejich úřadování.

(5) Je-li zapotřebí provést výslech nebo jiný úkon vyšetřovací mimo státní území, obrátí se předseda kárného výboru na ministerstvo národní obrany.

§ 31.

Z á p i s y o v ý p o v ě d i o b v i n ě n ě h o ,
s v ě d k ů a z n a l c ů .

(1) Vyslýchá-li zpravodaj sám obviněného, svědka či znalce, sepíše o výpovědi zápis, který přečte nebo dá přečísti vyslýchanému a dá jím podepsati.

(2) Činí-li vyslýcháný před podpisem zápisu námítky proti správnosti zápisu, zaznamenají se tyto námítky ke konci zápisu.

(3) Odepře-li vyslýcháný podepsati zápis, nelze jej k tomu nutiti, musí však býti dotázán na důvod odepření, který zpravodaj v zápise poznamená.

(4) Vedle výpovědi musí zápis obsahovati místo a den úředního jednání, jména osob zúčastněných, jakož i podpis vyslýchajícího zpravodaje.

(5) Tato ustanovení platí i tehdy, jestliže výslech provádí na žádost zpravodajovu některé vojenské velitelství (úřad) nebo jiný kárný výbor.

§ 32.

S k o n ě n í v y š e t ř o v á n í .

(1) Je-li zpravodaj přesvědčen, že provedenými průvodními prostředky jest již splněn účel vyšetřování, takže dalšího vyšetřování není třeba, sepíše o výsledcích vyšetřování přehlednou zprávu; v ní uvede jednotlivá obvinění, pro něž bylo zavedeno vyšetřování,

a u každého zmíní se stručně o provedených průvodech a jejich výsledcích, aniž by se při tom jakkoli vyslovil o síle průvodních prostředků nebo o tom, má-li obvinění za prokázána čili nic.

(2) Zprávu i se spisy zašle zpravodaj kárnému žalobci, jenž je prozkoumá a připojí k nim do osmi dnů své návrhy. Podá-li kárný žalobce návrh na odkázání věci k závěrečnému projednání, označí stručně jednání a opominutí, jež mají být předmětem projednání, a uvede, zda a kteří svědkové a znalci měli by se předvolati k závěrečnému projednání, které části spisů měly by být při něm čteny a jaká jiná přípravná opatření bylo by pro závěrečné projednání učiniti.

(3) Kárný výbor může se usnésti na doplnění řízení i bez návrhu kárného žalobce, vidí-li toho potřebu; při tom může změnit i dřívější usnesení kárného výboru, kterým byly návrhy na provedení průvodů zamítnuty.

(4) Na zastavení řízení usnese se kárný výbor, dojde-li k přesvědčení, že se obviněný nedopustil poklesků náležejících do příslušnosti kárného výboru nebo že mu jich nelze přičítati; usnesení takové může se omeziti po případě jen na některé z poklesků obviněnému za vinu kladených. Nepotvrdí-li příslušný představený usnesení o částečném zastavení řízení, musí kárný výbor celou věc odkázati k závěrečnému projednání.

(5) Na přerušeni řízení až do uzdravení obviněného usnese se kárný výbor, zjistí-li z výsledku vyšetřování, že obviněný sice byl přičetný v době, kdy se dopustil poklesku, že však v přítomné době není při zdravém rozumu. Usnesení toto předloží kárný výbor do čtrnácti dnů příslušnému představenému, který do osmi dnů rozhodne o jeho potvrzení. Nepotvrdí-li představený takového usnesení, určí zároveň ve svém rozhodnutí, zda má být vyšetřování doplněno, či zda jest věc odkázati k závěrečnému projednání; v posledním případě usnese se na to kárný výbor v tomto smyslu.

§ 33.

Nahlédání do spisů obviněným (obhájcem).

(1) Obviněný (obhájce) může žádati již za vyšetřování za povolení nahlédnouti do spisů; zpravodaj může této žádosti vyhověti, pokud to lze uvést v soulad s účelem řízení. Nepovažuje-li zpravodaj za vhodné, aby této žádosti bylo vyhověno, tak zejména, má-li obavy, že by výsledek vyšetřování mohl tím

být ohrožen neb zmařen, navrhne kárnému výboru zamítnutí této žádosti.

(2) Bylo-li nahlédnutí do spisů za vyšetřování obviněnému (obhájci) povoleno, může do nich nahlédnouti v přítomnosti zpravodajové; nahlížeti může jen do té části spisu, na niž se vztahuje povolení.

(3) Nahlédnutí do spisů provádí se zpravidla u toho kárného výboru, u něhož se vede řízení; kárný výbor může však, nebrání-li tomu služební důvody, povolit, aby nahlédnutí se stalo u jiného kárného výboru, jemuž za tím účelem spisy zašle. Při nahlédnutí musí být vždy přítomen buď zpravodaj nebo jiný důstojník určený předsedou kárného výboru.

K § 18 zák.

§ 34.

Řízení při pochybnostech o duševním stavu obviněného.

(1) Šetření při pochybnostech o tom, zdali obviněný byl v době, kdy se dopustil poklesku, nebo v době, kdy se koná řízení před kárným výborem, při zdravém rozumu, koná zpravodaj; za tím účelem vyslechne osoby, které mohou podati potřebná vysvětlení, po případě vyžádá potřebné úřední a služební zprávy.

(2) Kárný výbor nemůže učiniti usnesení o duševním stavu obviněného, jestliže si dobrozdání obou lékařů odporují; v tom případě nutno vyžádati ještě vyjádření třetího lékaře. O dobrozdání buďtež dožádání pokud možno lékaři-psychiatři.

(3) Pozorování obviněného v léčebném ústavu podle § 18 (2) zák. budiž prováděno ve vojenských ústavech a jen ve výjimečných případech též v jiných veřejných léčebných ústavech.

(4) Soudem příslušným k provedení důkazu podle § 18 (2) zák. jest rozuměti u vojenských gážístů v činné službě brigádní soud místa pobytu, u vojenských gážístů mimo činnou službu okresní soud s trestní pravomocí místa pobytu. O hrazení nákladů spojených s provedením tohoto důkazu platí ustanovení § 54 (1).

(5) Byl-li obviněný sice přičetným v době spáchaného poklesku, není-li však při zdravém rozumu v době, kdy se proti němu koná řízení před kárným výborem, buďte provedeny všechny důkazy pro posouzení spáchaného poklesku důležité, jichž provedení po uplynutí doby by mohlo být znesnadněno, ne-li vůbec znemožněno.

§ 35.

Usnesení kárného výboru o přerušení řízení do uzdravení obviněného.

(1) Usnese-li se kárný výbor po závěrečném projednání, aby řízení bylo přerušeno, dokud se obviněný neuzdraví, prohlásí předseda ihned toto usnesení a poznamená, že se usnesení stane pravoplatným, bude-li potvrzeno příslušným představeným, jinak že se bude pokračovati v závěrečném projednání.

(2) Předseda nebo člen kárného výboru jím určený vyhotoví pak toto usnesení písemně a předloží je se spisy do čtrnácti dnů od ústního prohlášení příslušnému představenému, jenž učiní rozhodnutí do osmi dnů ode dne, kdy mu bylo usnesení předloženo; totéž platí i tehdy, usnesl-li se kárný výbor na přerušení řízení, aniž by bylo došlo k závěrečnému projednání, s tou odchylkou, že lhůta čtrnáctidenní počítá se ode dne, kdy usnesení bylo učiněno.

(3) Odepřítí potvrzení může příslušný představený jen tehdy, dojde-li na základě výsledků řízení, jež vycházejí na jevo ze spisů, k tomu přesvědčení, že duševní porucha obviněného nebyla náležitě zjištěna anebo že z provedených šetření vyplývá, že obviněný jest při zdravém rozumu.

(4) Nepotvrdil-li příslušný představený vzpomenutého usnesení, nařídí předseda kárného výboru závěrečné projednání, pokud se týče pokračování v něm; při tomto projednání je vázán kárný výbor rozhodnutím příslušného představeného. Bylo-li však potvrzení odepřeno jen proto, že k vyšetření duševní poruchy je zapotřebí dalších šetření, může kárný výbor, když je provedl, opět usnésti se na přerušení řízení až do uzdravení; takové usnesení podléhá však opět potvrzení příslušného představeného.

(5) Potvrdí-li příslušný představený usnesení, jímž se přerušuje řízení do doby, pokud se obviněný neuzdraví, stává se tím usnesení pravoplatným a předseda kárného výboru vyrozumí o potvrzení obviněného (obhájce) a kárného žalobce.

K § 19 zák.

§ 36.

Obhájce.

(1) Obviněný může mít v řízení před kárným výborem buď obhájce, kterého si zvolil sám (obhájce příbraný), nebo obhájce, který

mu byl ustanoven velitelstvím (úřadem), u něhož jest zřízen kárný výbor (obhájce určený); příbraný obhájce může být zvolen již za vyšetřování, určený obhájce ustanovuje se teprve pro závěrečné projednání.

(2) Příbraným obhájcem může být vojenský gážista (v činné službě i mimo činnou službu), jakož i ten, kdo jest zapsán do seznamu obhájců ve věcech trestních (i když není vojenským gážistou mimo činnou službu).

(3) Obhájce obviněným příbraný není povinen převzít obhajobu. Je-li vojenským gážistou v činné službě, nesmí převzít obhajobu, pokud k tomu nesvolí jeho představené velitelství (úřad); miní-li tedy převzít obhajobu, musí nejprve požádati své představené velitelství (úřad) za souhlas. Tento souhlas může mu být odepřen jen tehdy, je-li ve službě nepostradatelný.

(4) Z vojenských gážistů v činné službě buďte obviněným zpravidla jako obhájci přibíráni pouze vojenští gážisté, kteří jsou službou přiděleni v místě posádky, v níž je zřízen kárný výbor.

(5) Není-li obhájce obviněným příbraný vojenským gážistou v činné službě, musí kárnému výboru předložit plnou moc podepsanou obviněným.

(6) Obhájce příbraný může být obviněným zaměněn, nezdrží-li se touto změnou řízení.

(7) Obhájcem určeným může být jen vojenský gážista v činné službě, který koná službu v sídle kárného výboru, u něhož se koná závěrečné projednání, a to pokud možno z vojenských gážistů práva znalých.

(8) Obhájce z vojenských gážistů v činné službě nemá mít hodnost vyšší nežli předseda kárného výboru.

(9) Obhájci-vojenští gážisté, kteří proti zákazu uvedenému v § 19 (6) zák. sdělí obsah spisů kárného řízení s veřejností, dopouštějí se poklesku stíhaného kázeňsky podle § 3 (1) d) bb) zák.; dopustí-li se takového poklesku obhájce zapsaný do seznamu obhájců ve věcech trestních, buď o tom učiněno velitelstvím (úřadem), u něhož jest kárný výbor zřízen, oznámení příslušnému disciplinárnímu úřadu k dalšímu opatření. Totéž platí i tehdy, jestliže obhájci nezachovají v tajnosti podle § 21 (4) zák. toho, o čem se dozvěděli při jednání.

§ 37.

Osoby z obhajování před kárnými výbory vyloučené.

Obhájcem v řízení před kárnými výbory nemůže býti:

a) kdo proti obviněnému podal udání (hlášení), jež jest předmětem kárného řízení;

b) kdo byl ve vyšetřování slyšen jako svědek nebo znalec, nebo bude pravděpodobně slyšen jako svědek nebo znalec při závěrečném projednání;

c) kdo v předchozím řízení trestním fungoval jako žalobce nebo jako člen soudu;

d) proti komu se vede trestní řízení soudní nebo řízení před kárným výborem;

e) kdo byl v řízení před kárným výborem uznán vinným, dokud nebyl trest odpykán.

K § 20 zák.

§ 38.

Předvolání.

(1) Předvolání obviněnému doručené musí obsahovati všechna jednotlivá obvinění, jež kárný žalobce klade za vinu obviněnému a o nichž se bude jednati při závěrečném projednání. Dále buď v předvolání uvedeno složení kárného výboru a připojeno poučení o důvodech, pro které lze zamítnouti předsedu a členy, a o lhůtě, ve které tak sluší učiniti. Konečně budiž v předvolání uveden den, hodina a místo závěrečného projednání a poznamenáno, kteří svědci a znalci budou k závěrečnému projednání předvoláni a které listiny budou při něm čteny. Bylo-li řízení částečně zastaveno, zašle zpravodaj obviněnému s předvoláním k závěrečnému projednání též vyrozumění o částečném zastavení řízení.

(2) Má-li obviněný v této době již obhájce, zašle zpravodaj tomuto vyrozumění o závěrečném projednání, jež obsahuje tytéž údaje jako předvolání obviněného. Oznámil-li obviněný svého obhájce později nebo byl-li mu obhájce určen, zašle se toto vyrozumění obhájci neprodleně po té, co oznámení o jeho přibrání došlo nebo zároveň s jeho určením.

(3) Vyrozumění kárného žalobce obsahuje tytéž údaje jako obeslání obviněného, vyjma poučení o zamítání předsedy (členů) kárného výboru.

K § 21 zák.

§ 39.

Pravomoc předsedy kárného výboru.

(1) Předseda kárného výboru řídí jednání, vyslýchá obviněného, svědky a znalce a určuje pořadí, v jakém mohou mluvit ti, kdož se přihlásili ke slovu; může však pověřiti též některého člena kárného výboru provedením jednotlivých výsledků při závěrečném projednání.

(2) Předsedovi kárného výboru přísluší pečovat o to, aby při projednávání byl zachován pořádek, bezpečnost a důstojné chování.

(3) Ruší-li přítomní důvěrníci jakkoli jednání nebo chovají-li se způsobem nedůstojným, předseda je napomene a může je podle okolností vykázati z projednací místnosti, načež se další řízení provede v jejich nepřítomnosti.

(4) Chová-li se způsobem neslušným a nedůstojným obviněný, napomene jej předseda; vykázati obviněného z projednací místnosti může předseda jen tehdy, jestliže obviněný ve svém neslušném a nedůstojném chování pokračuje, ačkoliv byl napomenut s pohrůžkou, že bude z projednací místnosti vykázán.

(5) Byl-li obviněný z projednací místnosti vykázán, pokračuje se v závěrečném projednání za jeho nepřítomnosti, a to i když nemá žádného obhájce; musí však býti před ukončením průvodního řízení zavolán do projednací místnosti a uvědomen o podstatných okolnostech, které za jeho nepřítomnosti se vyskytly, a o tom, co vyslechnuté osoby vypoověděly.

(6) Dopustí-li se neslušného a nedůstojného chování obhájce, napomene jej předseda; jestliže obhájce ve svém neslušném a nedůstojném chování pokračuje, může mu kárný výbor odejmouti slovo; v tom případě může obviněný žádati, aby mu byl určen obhájce nový. Není-li možno obhájce takového okamžitě určit, odročí se projednání věci, jestliže jde o případ § 21 (2) zák. aneb § 40 tohoto nařízení; není-li těchto předpokladů, pokračuje se v jednání v nepřítomnosti obhájcově.

(7) U vojenských osob v činné službě nebo ve vojenském stejnokroji, které se dopustily poklesků uvedených v předchozích odstavcích, učiní předseda — není-li čin přísněji trestný — potřebné za účelem dalšího řízení podle části I. zákona; poklesky obhájců zapsaných do seznamu obhájců ve věcech trestních oznámí

velitelství (úřad), u něhož je kárný výbor zřízen, na hlášení předsedy kárného výboru příslušnému disciplinárnímu úřadu k dalšímu opatření.

(8) Obviněný, který byl pro svoje chování vykázán podle odst. (4) tohoto paragrafu z projednací místnosti, nemá nároku, aby mu byl určen obhájce z moci úřední.

§ 40.

Závěrečné projednání s obviněným, jenž odpývá trest na svobodě.

Nedostaví-li se obviněný k závěrečnému projednání z toho důvodu, že odpývá trest na svobodě, určí se mu obhájce z moci úřední, nevolil-li si obhájce sám; závěrečné projednání provede se v nepřítomnosti obviněného.

§ 41.

Důvěrníci.

(1) Důvěrníky, jež chce obviněný k závěrečnému projednání přibrati, musí oznámiti předsedovi kárného výboru před počátkem závěrečného projednání; důvěrníky mohou býti jen vojenští gážisté, a to jak vojenští gážisté v činné službě, tak i mimo činnou službu. Na vyzvání předsedy jsou povinni prokázati svoji totožnost.

(2) Důvěrníkem nemůže býti vojenský gážista, který má býti ve věci slyšen jako svědek nebo znalec.

(3) Důvěrníci nemají práva jakkoliv do řízení před kárným výborem zasahovati.

§ 42.

Průběh závěrečného projednání.

(1) Bezprostředně před tím, než se zahájí závěrečné projednání, přesvědčí se předseda kárného výboru, je-li kárný výbor řádně obsazen. Na to otázce se v nepřítomnosti důvěrníků členů kárného výboru, kárného žalobce a obviněného (obhájce), není-li u členů kárného výboru důvodů pro vyloučení nebo zamítnutí; jsou-li uplatňovány důvody takové, rozhodne o nich kárný výbor. Nelze-li za vyloučené neb zamítnuté členy opatřiti neprodleně náhradníky, buď závěrečné projednání odročeno.

(2) Poté zahájí předseda kárného výboru závěrečné projednání a připomene členům kárného výboru, že jsou povinni pozorně sledovati průběh jednání a po jeho skončení hla-

sovati podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.

(3) Na to vyzve předseda osoby k závěrečnému projednání obeslané, aby se dostavily do projednací místnosti, a udělí přítomným svědkům a znalcům potřebné poučení. Po tomto poučení vzdá-li se svědkové a znalci z projednací místnosti, ačli snad předseda nenarídí, aby znalci v ní setrvali již od výsledku obviněného až do skončení projednání.

(4) Nedostaví-li se svědkové a znalci, kteří jsou vojenskými osobami v činné službě a službu konají v sídle kárného výboru, požádá předseda kárného výboru, pokud je to účelno, jejich velitelství (úřad), aby je ihned k závěrečnému projednání odeslalo. Nedostaví-li se jiní svědkové a znalci, rozhodne kárný výbor teprve za průvodního řízení, čeho třeba zaříditi, zvláště, je-li nutno k tomu konci závěrečné projednání odročiti.

(5) Poté zjistí předseda, zda jsou v projednací místnosti všechny předměty, jichž opatření k důkazním účelům bylo kárným výborem usneseno.

(6) Na to učiní kárný žalobce svoje návrhy; v nich uvede jednání a opominutí, jež mají býti předmětem závěrečného projednání, jakož i stručné odůvodnění podezření. Návrhů na potrestání při tom ještě nečiní; rovněž nečiní ještě zmínky o svých návrzích průvodních.

(7) Po přednesu kárného žalobce vyslechne předseda přítomného obviněného. Je-li více obviněných, určí předseda pořad jejich výsledku, a shledá-li toho potřebu, nařídí, aby každý z nich byl vyslýchán v nepřítomnosti druhých. Odchyluje-li se obviněný od výpovědi, kterou učinil ve vyšetřování, otázce se jej předseda po příčině toho; v tomto případě může též předseda dáti přečísti zápis o jeho výpovědi dřívější. Tento zápis přečte se také, nechce-li obviněný vypovídati, nebo není-li přítomen.

(8) Po výsledku obviněného mají členové kárného výboru, kárný žalobce a obhájce právo dávat k doplnění výsledku otázky. Předseda může však naříditi, aby předmět otázky byl mu napřed oznámen, načež dá obviněnému příslušnou otázku sám. Považuje-li předseda otázku danou neb navrženou kárným žalobcem neb obhájcem za nepřipustnou a trvají-li tito při ní, rozhodne o přípustnosti otázky kárný výbor.

(9) Na to zahájí předseda průvodní řízení, v němž provedou se všechny potřebné dů-

kazy. Za průvodního řízení mohou kárný žalobce, obviněný a obhájce činit nové průvodní návrhy neb opakovati průvodní návrhy dříve zamítnuté. O návrzích rozhoduje kárný výbor. Pro výslech svědků a znaleců platí obdobně ustanovení §§ 27 a 29. Obviněný musí býti po každém provedeném průvodním prostředku vyzván, aby se o něm vyjádřil; právo na takové vyjádření má i obhájce a kárný žalobce.

(10) Usnese-li se kárný výbor za průvodního řízení na tom, aby byly připuštěny další průvodní prostředky, může, je-li toho třeba, závěrečné projednání odročiti. Při pokračování v odročeném jednání musí býti přítomni titíž členové; není-li to možno, musí předseda při zahájení pokračování zpravit členy o dosavadních výsledcích projednání.

(11) Když byly všechny důkazy kárným výborem připuštěné provedeny, prohlásí předseda průvodní řízení za skončené a udělí slovo kárnému žalobci, aby podal konečný návrh. Kárný žalobce navrhne, aby obviněný byl uznán vinným pro ty činy, pro které byla věc odkázána k závěrečnému projednání; míní-li, že obvinění prokázáno není, nebo že čin nelze obviněnému přičítati, přenechá posouzení kárnému výboru.

(12) Na to udělí předseda slovo obviněnému a obhájci. Hlásí-li se poté ještě kárný žalobce o slovo, budiž mu uděleno; poslední slovo náleží však vždy obviněnému (obhájci).

(13) Poté prohlásí předseda závěrečné projednání za skončené a kárný výbor odebere se k poradě o konečném usnesení.

§ 43.

Porady a hlasování kárných výborů.

(1) Porady a hlasování kárných výborů jsou tajné a nesmí býti při nich kromě předsedy a členů kárného výboru nikdo přítomen. Osoby při poradách a hlasováních přítomné jsou povinny utajiti obsah porady a průběh hlasování; poruší-li tuto povinnost, potrestají se kázeňsky, není-li toto provinění přísněji trestné.

(2) Při hlasování hlasují členové kárného výboru podle hodnosti a pořadí, počínaje nejnižším; předseda hlasuje vždy poslední.

(3) O poradách a hlasováních sepíše člen určený předsedou zvláštní zápis; tento zápis se zapečetí v obálce, jež zůstane zapečetěná ve spisech jako jejich součást. Obálku otevřít

může jen odvolací kárný výbor a ministerstvo národní obrany.

(4) O usneseních kárného výboru učiní se ve spise záznam, není-li zvláštní vyhotovení usnesení předepsáno.

K § 22 zák.

§ 44.

Konečné usnesení kárného výboru po závěrečném projednání.

(1) Dospěje-li kárný výbor na základě závěrečného projednání k přesvědčení, že se obviněný dopustil některého z jednání neb opominutí, pro něž se vedlo závěrečné projednání, že mu je lze přičítati a že toto jednání neb opominutí jest poklesem, který náleží do příslušnosti kárného výboru, učiní konečné usnesení, že obviněný jest vinen.

(2) Při volbě trestů musí kárný výbor přihlížeti k tíži poklesku, jakož i k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem.

(3) O tom, zda a která doba řízení před kárným výborem se nezapočítává pro postup do vyšších požitků, usnáší se kárný výbor podle volného uvážení, přihlížeje zejména k průtahům v řízení, které zavinil obviněný.

(4) Konečné usnesení vyhotoví písemně předseda nebo člen kárného výboru jím určený, podle potřeby za pomoci zpravodajovy; písemné vyhotovení, jež podepíše předseda a zpravodaj, musí obsahovati:

a) pojmenování kárného výboru, jméno předsedy a členů kárného výboru, kárného žalobce, zpravodaje a obhájce,

b) jméno obviněného, jeho vojenskou hodnost, kmenové těleso (evidenční úřad), služební přidělení, vojenský poměr, den a rok narození, stav rodinný a domovskou příslušnost,

c) označení poklesků, které byly odkázány k závěrečnému projednání,

d) den a místo závěrečného projednání,

e) výrok o vině a trestu, jakož i o tom, zda a která doba řízení před kárným výborem se pro postup do vyšších požitků nezapočítává, po případě výrok o zproštění obviněného,

f) odůvodnění.

K § 23 zák.

§ 45.

Výklad některých ustanovení o trestech.

(1) Tresty, jež lze podle § 23 (1) zák. ukládati vojenským gážistům z povolání, mohou býti ukládány všem provinivším se vojenským gážistům z povolání činně sloužícím, na dočasné neb trvalé dovolené a na dovolené s čekáním neb bez požitků; totéž platí o vojenských gážistech z povolání přeložených do výslužby, kteří byli na dobu potřeby aktivováni, s tím rozdílem, že v případech § 23 (1) d) a e) zák. nastupuje u nich znovu-přeložení do výslužby.

(2) Trestů, jež lze ukládati podle § 23 (4) zák. vojenským gážistům v záloze, jest možno použití na všechny provinivší se vojenské gážisty v záloze bez rozdílu, ať jsou v poměru neaktivním, nebo v činné službě z některého důvodu uvedeného v § 1 (5); o vojenských gážistech v záloze, přeložených do výslužby, platí ustanovení § 23 (2) zák.

(3) Pro vojenské gážisty mimo službu platí ustanovení platná pro vojenské gážisty v záloze [§ 92 (5) branných předpisů (vl. nař. č. 269/1921 Sb. z. a n.)].

(4) Zákonným odbytným [§ 23 (1) d) zák.] jest rozuměti podle § 4 zákona o vojenských požitcích zaopatřovacích (zák. č. 76/1922 Sb. z. a n.) odbytné ve výši jednoročního posléze požívaného služného (až do pěti započitatelných let služebních), pokud se týče ve výši dvouletého posléze požívaného služného (při více než pětileté, avšak méně než desítileté započitatelné služební době).

(5) Při zmenšení (snížení) služebních (zaopatřovacích) požitků může toto zmenšení (snížení) činiti nejvýše 25% služného (adjuťta) a místního přídavku, pokud se týče výslužného; přídavků za zranění a válečných se zmenšení (snížení) netýká.

(6) Při trestu přeložení (znovupřeložení) do výslužby vyměřuje se výslužné podle služební doby započitatelné a podle pensijní základny dle ustanovení zákona o vojenských požitcích zaopatřovacích (zák. č. 76/1922 Sb. z. a n.).

(7) Byla-li vojenskému gážistovi z povolání odňata hodnost, ztrácí tím nárok na zaopatřovací požitky, po případě odbytné a nemůže ho nabýti ani tehdy, kdyby snad mohl prokázati, že jinak — pokud se týče způsobilosti k vojenskému povolání — vyhovuje zákon-

ným podmínkám pro poskytnutí výslužného (odbytného).

(8) Ustanoveními § 23 (9) — (12) zák. byla doplněna, pokud se týče nahrazena ustanovení §§ 10, 49, druhý odst., a 59, druhý odst., zákona o vojenských požitcích zaopatřovacích (zák. č. 76/1922 Sb. z. a n.), pokud upravovala následky odnětí vojenské hodnosti na základě řízení před disciplinárními výbory.

(9) O povinnosti vydati premiovou rezervu bývalých vojenských osob z povolání, které přestupují do pojistné povinnosti podle zákona o pensijním pojištění, platí ustanovení § 68 (2) zákona o pensijním pojištění ve znění zákona čís. 89/1920 Sb. z. a n.

§ 46.

Branná povinnost vojenských gážistů potrestaných v řízení před kárnými výbory.

(1) O branné povinnosti vojenských gážistů z povolání, jimž byla odňata vojenská hodnost v řízení před kárným výborem, platí ustanovení § 95 (8) branných předpisů (vl. nař. č. 269/1921 Sb. z. a n.).

(2) Vojenští gážisté ve výslužbě, kterým byla odňata vojenská hodnost na základě řízení před kárným výborem, při čemž jim byly (částečně neb výjimečně úplně) ponechány zaopatřovací požitky, jsou vojenskými pensisty bez vojenské hodnosti. Tyto osoby stejně tak jako vojenští gážisté ve výslužbě, jimž byla odňata vojenská hodnost se ztrátou všech nároků na zaopatřovací požitky, nepodléhají branné povinnosti, jsou-li k veškerým službám nezpůsobilí; jinak jest pro určení branného poměru rozhodnou klasifikace při posledním již provedeném superarbitračním řízení (výnos ministerstva národní obrany ze dne 1. října 1921, č. j. 248.930, Věstník MNO., věcná část 1921, č. 48, čl. 456.).

(3) Vojenští gážisté z povolání, kteří byli podle § 23 (1) d) a e) zák. přeloženi do výslužby, podléhají až do konce roku, v němž dokončí 50. rok věku, též branné povinnosti jako vojenští gážisté v záloze; na to jim přísluší podle § 2 branného zákona č. 193/1920 Sb. z. a n. do konce roku, v němž dokončí 60. rok věku, též branná povinnost jako vojenským osobám z povolání, přeloženým do výslužby; o označování těchto vojenských gážistů ve spisech platí obdobně ustanovení § 109 (3) branných předpisů (vl. nař. č. 269/1921 Sb. z. a n.).

(4) Vojenští gázisté z povolání, kteří byli podle § 23 (1) d) a e) zák. přeloženi do zálohy s odbytným, podléhají branné povinnosti až do konce roku, v němž dokončí 50. rok věku, jako vojenští gázisté v záloze.

K § 24 zák.

§ 47.

O d v o l á n í.

(1) Odvolání může být podáno jen ve spěchu obviněného a podati je jsou oprávněni:

- a) obviněný,
- b) obhájce, jestliže tomu obviněný neodporuje,
- c) zákonný zástupce nezletilého obviněného, a to i proti jeho vůli.

(2) Odvolání se podává ve dvojím vyhotovení a musí obsahovati vedle označení konečného usnesení, do něhož se podává, i označení těch výroků a částí konečného usnesení, proti nimž směřuje, jakož i odůvodnění. Bylo-li odvolání podáno pouze v jednom vyhotovení, opatří druhé vyhotovení kárný výbor. Neobsahuje-li odvolání označení konečného usnesení, nebo těch výroků a částí konečného usnesení, proti nimž směřuje, nebo odůvodnění, vyzve předseda kárného výboru odvolatele k podání doplňujícího vyjádření do určité lhůty. Po uplynutí této lhůty předloží kárný výbor odvolání i se spisy odvolacímu kárnému výboru. Jest přípustno navrhopati v odvolání, aby byly provedeny i takové průvodní prostředky, jichž provedení nebylo v řízení I. stolice navrhováno.

(3) O zamítnutí odvolání, jež bylo podáno opožděně neb osobou k tomu neoprávněnou, rozhoduje kárný výbor I. stolice v neveřejné poradě po slyšení kárného žalobce. Zamítavé usnesení dodá předseda kárného výboru do osmi dnů po té, co bylo učiněno, osobě, jež podala odvolání, a vždy též obviněnému. Tyto osoby mají právo do čtrnácti dnů od dodání zamítavého usnesení podati do něho stížnost, již sluší podati písemně u kárného výboru I. stolice; o stížnosti této rozhoduje odvolací kárný výbor v neveřejné poradě po slyšení odvolacího kárného žalobce. Vyhoví-li odvolací kárný výbor stížnosti, přikročí přímo k provedení řízení odvolacího.

K § 25 zák.

§ 48.

Ř í z e n í p ř e d o d v o l a c í m k á r n ý m v ý b o r e m.

(1) Doplnění řízení, odvolacím kárným výborem nařízené, provádí u kárného výboru

I. stolice zpravodaj. Při posuzování otázky, zda je nutno doplniti řízení, není odvolací kárný výbor vázán vývody obsaženými v odvolání nebo ve vyjádření představeného.

(2) Shledá-li odvolací kárný výbor nutným, aby při závěrečném projednání byli osobně slyšeni někteří svědci či znalci, uvede to v usnesení, jímž nařizuje závěrečné projednání.

(3) O nařízeném závěrečném projednání před odvolacím kárným výborem vyrozumí předseda odvolacího kárného výboru obviněného (obhájce) s poznamenáním, že se může dostaviti k závěrečnému projednání.

(4) Po zahájení závěrečného projednání podá předseda odvolacího kárného výboru nebo člen jím ustanovený přehledný obraz případu; při tom zdrží se úsudku o věci a neučiní žádných návrhů, nýbrž jen vylíčí podstatný obsah věci a dosavadní průběh, pokud jest toho zapotřebí k objasnění případu. Dále přečte nebo dá přečísti konečné usnesení kárného výboru I. stolice (zeela nebo z části) a uvede podstatné části odvolání, bylo-li podáno.

(5) Poté vyslechne se obviněný, je-li přítomen, načež následuje výslech svědků a znalců, byli-li obesláni, jakož i provedení jiných důkazů.

(6) Po provedení důkazů udělí se, bylo-li odvolání podáno, nejprve slovo obviněnému neb obhájci, jsou-li přítomni; jinak má slovo nejprve odvolací kárný žalobce. Poslední slovo náleží přítomnému obviněnému (obhájci).

(7) Na to prohlásí předseda závěrečné projednání skončeným a odvolací kárný výbor se odebere k poradě o konečném usnesení.

(8) Zápis o závěrečném projednání sepíše zapisovatel.

§ 49.

K o n e č n é u s n e s e n í o d v o l a c í h o k á r n é h o v ý b o r u.

(1) Odvolací kárný výbor přezkoumá konečné usnesení kárného výboru I. stolice v celém jeho rozsahu, nejza vázán vývody odvolání nebo vyjádřením představeného, který jinak usnesení potvrzuje.

(2) Odvolací kárný výbor může přihlížeti jen k těm průvodním prostředkům, které byly provedeny buď při závěrečném projednání před kárným výborem I. stolice anebo při závěrečném projednání před odvolacím kárným výborem.

(3) Konečné usnesení odvolacího kárného výboru vyhotoví předseda nebo člen jím určený a podepíše je předseda a zapisovatel.

(4) Ministr národní obrany má právo odepřít konečnému usnesení odvolacího kárného výboru potvrzení; právo měnit konečné usnesení odvolacího kárného výboru jemu však nepřísluší, nýbrž může pouze, má-li za to, že řízení trpí vadami, naříditi, aby bylo doplněno a aby bylo učiněno po novém závěrečném projednání nové konečné usnesení odvolacího kárného výboru.

(5) Pokud zákon neb toto nařízení nestanoví jinak, platí pro řízení před odvolacím kárným výborem obdobně ustanovení platná pro řízení před kárným výborem I. stolice.

K § 26 zák.

§ 50.

V ý m a z z á p i s u t r e s t u.

(1) Při povolování výmazu zapsaného trestu podle § 26 (2) zák. jest prominutí trestu presidentem republiky klásti na roveň jeho odpykání.

(2) Žádost za povolení výmazu trestu podati jest u kárného výboru I. stolice; předseda tohoto výboru po vykonaném šetření předloží žádost i se spisy skrze příslušného představeného ministerstvu národní obrany, jež o žádosti rozhodne.

(3) Nejsou-li splněny podmínky § 26 (2) zák., může president republiky povolit výmaz zapsaného trestu udělením milosti, o čemž platí ustanovení následujícího paragrafu tohoto nařízení.

(4) Ustanovení § 26 (4) zák. platí nejen v těch případech, kdy vyloučení určité lhůty z postupu do vyšších požitků nemá povahu trestu (§ 21), nýbrž i tehdy, kdy jest vyloučení z postupu do vyšších požitků trestem nebo důsledkem trestu [§ 23 (1) b), (4) b) a (6) zák.].

§ 51.

U d í l e n í m i l o s t i v ř í z e n í p ř e d k á r n ý m i v ý b o r y.

(1) Milost v řízení před kárnými výbory může býti udělena buď na prosbu obviněného (potrestaného) vojenského gázisty nebo na návrh kárného výboru, pokud se týče příslušného vojenského velitelství (úřadu).

(2) Shledá-li kárný výbor, u něhož jest kárné řízení zavedeno nebo již provedeno,

z vlastního popudu nebo na oznámení odjinud došlé, že jsou v daném případě okolnosti, které by mohly odůvodniti udělení milosti, vyžádá si od bezprostředních služebních představených obviněného vojenského gázisty zprávu o jeho služební činnosti a chování, o jeho rodinných a majetkových poměrech nebo o okolnostech, ke kterým nebylo dříve přihlíženo, nebo které se teprve později objevily. Na základě tohoto šetření předloží spisy s příslušným návrhem představenému, který zavedení řízení před kárným výborem nařídil; je-li tento představený toho názoru, že by udělení milosti mohlo přijíti v úvahu, předloží spisy služebním postupem ministerstvu národní obrany, jinak je vrátí kárnému výboru. Souhlasí-li ministr národní obrany s učiněným návrhem, předloží spisy presidentu republiky k rozhodnutí, jinak je vrátí služebním postupem příslušnému kárnému výboru.

(3) Podá-li obviněný (potrestaný) vojenský gázista služebním postupem prosbu k presidentu republiky, aby bylo řízení před kárným výborem zastaveno nebo aby byl trest jemu uložený prominut neb zmírněn, připojí představený, u něhož byla prosba podána, zprávu o služební činnosti a chování žadatelově, o jeho rodinných a majetkových poměrech nebo o okolnostech, ke kterým nebylo dříve přihlíženo, nebo které se teprve později objevily, a zašle spisy kárnému výboru uvedenému v odst. (2), načež se postupuje podobně, jak tam uvedeno. Podá-li obviněný (potrestaný) vojenský gázista takovou prosbu přímo presidentu republiky, jest povinen, je-li v činné službě, ohlásiti to svému představenému.

(4) Jak president republiky tak i ministr národní obrany mohou naříditi, aby spisy byly předloženy s dobrým zdáním k rozhodnutí i tehdy, když by bylo zamýšleno vrátiti je podle odstavce (2) a (3) kárnému výboru.

(5) Ministr národní obrany, má-li za to, že je tu případ § 26 (2) zák. nebo že obnova nebo mimořádná obnova dle §§ 28 a 29 zák. povede k osvobození žadatele o milost, vyčká s předložením žádosti o milost presidentu republiky až do vyřízení těchto právních prostředků. Při tom může býti k žádosti o milost přihlíženo jako k žádosti dle §§ 26 (2) neb 28 zák.

(6) S prominutím trestu odnětí vojenské hodnosti jest spojeno její znovunabytí.

K § 30 zák.

§ 52.

Doručování do ciziny.

(1) Obviněný vojenský gážista, který se zdržuje v cizině, aniž tam byl služebně přidělen, jest povinen jmenovati prostředníka k přijímání a doručování úředních spisů (výměřů) pro něj určených; doručení jest platné, bylo-li provedeno tomuto prostředníku [§ 144 (14) branných předpisů (vl. nař. č. 269/1921 Sb. z. a n.)]

(2) Neoznámil-li vojenský gážista, uvedený v předchozím odstavci, svého prostředníka, nebo je-li pobyt obviněného vojenského gážisty neznámý, postačí, uloží-li se spis pro něho určený u velitele (přednosty) velitelství (úřadu) jeho posledního služebního přidělení nebo jeho vojenského evidenčního úřadu.

K § 31 zák.

§ 53.

Opravné prostředky.

Opatřeními kárného výboru, jmenovanými v § 31 (1) zák. jest rozuměti všechna usnesení kárného výboru, učiněná buď za vyšetřování nebo při závěrečném projednání, mimo konečné usnesení.

K § 32 zák.

§ 54.

Náklady řízení, kolky a poplatky.

(1) Náklady řízení před kárnými výbory jdou na vrub rozpočtu vojenské správy.

(2) Všeliká jednání v řízení před kárnými výbory, ať se konají u kteréhokoliv úřadu, a všeliká k tomu se vztahující podání jsou osvobozena od kolků a poštovného.

§ 55.

Náklady cest obviněného.

(1) Byl-li obviněný předvolán kárným výborem nebo jiným úřadem, provádějícím k žádosti kárného výboru vyšetřovací úkony, k výslechu aneb vůbec k osobnímu se dostavení, jest jeho cesta ke kárnému výboru, pokud se týče úřadu, jakož i zpět, cestou služební a náklady její hradí vojenská správa podle příslušných předpisů.

(2) Naproti tomu nehradí vojenská správa náklady cesty obviněného, který nebyl obeslán k výslechu nebo osobnímu se dostavení, tak

zejména v těch případech, v nichž dostalo se mu vyrozumění, že má právo se zúčastniti jednání.

(3) Jinaké náklady, které vzniknou obviněnému v řízení před kárným výborem, vojenská správa nehradí.

§ 56.

Náklady cest svědků a znalců, kteří jsou vojenskými osobami v činné službě, jakož i osob povoláných k spolupůsobení v řízení před kárnými výbory.

(1) Cesty svědků a znalců, kteří jsou vojenskými osobami v činné službě a dostaví se na obeslání ke kárnému výboru nebo úřadu provádějícímu k žádosti kárného výboru vyšetřovací úkony, jsou služebními cestami a vojenská správa hradí jejich náklady podle příslušných předpisů.

(2) Jiných nákladů vojenská správa těmto osobám nehradí.

(3) Stejná pravidla platí i pro cesty osob, jež jsou povolány k účasti v řízení před kárnými výbory (členů kárných výborů, zpravodaje).

§ 57.

Poplatky svědků a znalců, kteří nejsou vojenskými osobami v činné službě.

(1) Občanským osobám (počítajíc v to i vojenské osoby mimo činnou službu), které byly vyslýchány jako svědci a znalci, vyplatí se, požádají-li o to, tytéž poplatky na účet vojenské správy, které jim patří podle předpisů platných pro civilní trestní soudy.

(2) Podle předpisů platných pro civilní trestní soudy v Čechách, na Moravě a ve Slezsku přísluší svědkům, kteří žijí z denní nebo týdenní mzdy a jimž proto i vzdálení se na několik hodin mohlo bý přivoditi ztrátu na výdělku, náhrada nutných nákladů na cestu tam a zpět, jakož i náhrada ušlého výdělku a po případě i vyšších útrat, jež byly nutně spojeny s pobytem v místě výslechu. Jiným svědkům náleží přiměřená náhrada nutných nákladů na cestu a pobyt v místě výslechu, a to jen tehdy, je-li místo výslechu od jejich bydliště vzdáleno více než 15 km.

(3) Podle předpisů platných pro civilní trestní soudy na Slovensku a v Podkarpatské Rusi náleží svědkovi náhrada výloh spojených s jeho dostavením. Svědkové, žijící

z denní neb týdenní mzdy, mají kromě toho nárok na náhradu času, kterého vyžaduje cesta a výslech, a na přiměřenou náhradu ušlého výdělku. Jiní svědci, jichž výslech se koná mimo jejich bydliště na vzdálenost 8 km, mohou žádati náhradu stravného, přiměřeného jejich postavení.

(4) Svědecké poplatky vyměřuje:

a) byl-li výslech proveden u dožádaného soudu, tento soud sám podle předpisů pro něj platných;

b) byl-li výslech proveden dožádaným kárným výborem, předseda tohoto kárného výboru;

c) ve všech jiných případech zpravodaj, pokud se týče předseda kárného (odvolacího kárného) výboru, u kterého se vede řízení.

(5) Nárok na svědecké poplatky jest přihlásiti u úřadu, který provádí výslech, buď ihned po skončení výslechu nebo nejpozději dva dny po něm, jinak nárok propadá; svědci, kteří bez zákonného důvodu odeprou vypovídati aneb přísahati, nemají nároku na poplatky. Při přihlášce nároku jest podmínky nároku náležitě osvědčiti (na př. potvrzením o ušlém výdělku). Na nutnost, že nárok na svědecké poplatky jest přihlásiti a jeho podmínky osvědčiti, jest svědky v obeslání k výslechu upozorniti.

(6) Vyplatí-li svědecké poplatky dožádaný soud civilní, jest mu je na požádání nahraditi; dožádanému soudu vojenskému neposkytuje se za vyplacené svědecké poplatky náhrada.

(7) Předseda, pokud se týče zpravodaj kárného (odvolacího kárného) výboru vyměří přihlášené poplatky ihned po jejich přihlášení, pokud se týče po skončení jednání a ihned je vyplatí; není-li to možno, dá je svědkovi zaslati co nejdříve.

(8) Proti určení výše svědeckých poplatků lze si do 14 dnů od vyrozumění stěžovati k odvolacímu kárnému výboru, který rozhodne s konečnou platností.

(9) O vyměření znaleckých poplatků občanským osobám platí ustanovení odst. (4) a (6).

(10) Nárok na znalecké poplatky jest přihlásiti u úřadu, u kterého, pokud se týče kterému byl podán znalecký posudek, nejpozději do 14 dnů po podání posudku. Má-li o znaleckých poplatcích rozhodnouti zpravodaj, pokud se týče předseda kárného výboru, vyžádá si od nejbližšího brigádního soudu návrh na jejich úpravu; na to upraví sám

výši znaleckých poplatků a dá je doručiti zároveň s výměrem znalecům. O stížnosti do výše znaleckých poplatků platí obdobně ustanovení odst. (8).

§ 58.

Cestovní náklady a odměny obhájců.

(1) Cestovní náklady hradí vojenská správa pouze určeným obhájcům, a to tak, jako při služebních cestách podle příslušných předpisů; přibraným obhájcům nehradí vojenská správa žádných nákladů.

(2) Vojenská správa neskytá žádnému obhájci za obhajování odměnu; obhájci, kteří jsou vojenskými gážisty v činné službě, nemohou požadovati ani od obviněného odměny za obhajování.

§ 59.

Jednací řád kárných výborů.

Jednací řád kárných výborů a další předpisy potřebné ku provedení zákona a tohoto nařízení obsahují příslušná služební ustanovení.

Článek II.

B. Odnětí vojenské hodnosti a přeložení do výslužby (do zálohy s odbytným) řízením správním.

K § 33 zák.

§ 60.

Odnětí vojenské hodnosti vojenských gážistů v záloze.

(1) Předpokladem pro ponechání hodnosti vojenského gážisty v záloze jest, že týž vyhovuje úplně všem podmínkám, kladeným na čs. vojenského gážistu, a plní řádně všechny povinnosti, které mu příslušné předpisy jako vojenskému gážistovi v záloze ukládají.

(2) Neplní-li vojenský gážista v záloze v době, kdy nekoná činné služby vojenské, opětovně povinností, které mu příslušné předpisy ukládají, aneb odmítne-li v téže době vůbec plnit povinnosti, jež mu přísluší jako vojenskému gážistovi v záloze, může velitel doplňovacího okresu podati nadřízenému zemskému vojenskému velitelství návrh, aby dotčenému vojenskému gážistovi v záloze byla vojenská hodnost odňata. Zemské vojenské velitelství sestaví tříčlennou komisi, složenou z vojenských gážistů, která případ projedná a podle potřeby navrhne další šetření, po pří-

padě jeho doplnění; neuzná-li tato komise další šetření již za potřebné, učiní příslušný návrh zemskému vojenskému veliteli. Týž na základě předložených spisů podle vlastního uvážení, uzná-li za vhodné, aby byla dotčenému vojenskému gážistovi v záloze odňata vojenská hodnost a aby týž byl přeložen do stavu mužstva jako vojín v záloze, učiní příslušný návrh ministerstvu národní obrany a předloží zároveň všechny jednací spisy k rozhodnutí; neshledá-li zemský vojenský velitel toto opatření za potřebné, vrátí spisy doplňovacímu okresnímu velitelství s příslušným rozhodnutím.

(3) Vojenským gážistům v záloze, kteří nevyhovují povinnosti znáti jazyk služební, může býti odňata jejich vojenská hodnost, aniž by bylo zapotřebí prováděti řízení podle předchozího odstavce. K odnětí vojenské hodnosti postačí, neosvojí-li si dotčený vojenský gážista v záloze dostatečnou znalost jazyka služebního do jednoho roku od vydání tohoto nařízení a neprokáže-li pak tuto znalost ve lhůtě ministerstvem národní obrany stanovené buď vysvědčením o úspěšném absolvování nejméně pátého školního roku veřejné školy obecné s vyučovacím jazykem československým, anebo jazykovou zkouškou, složenou při příležitosti vykonávání cvičení v záloze aneb zvláště, podle výnosů, jež vydá ministerstvo národní obrany. Rovněž jest pokládati znalost jazyka služebního za prokázanou u gážistů v záloze, kteří jsou zaměstnáni u soudů, státních úřadů a ústavů a podali svým služebním místům potřebný průkaz o znalosti jazyka státního (oficiálního).

§ 61.

Odnětí vojenské hodnosti vojenských gážistů ve výslužbě.

(1) Ustanovení odstavce (1) a (2) předchozího paragrafu platí obdobně též o vojenských gážistech ve výslužbě; na vojenské gážisty z povolání, přeložené (převzaté) do výslužby bez předchozí superarbitrace [§ 109 (3) branných předpisů (vl. nař. č. 269/1921 Sb. z. a n.) a § 46 (3) tohoto nařízení], vztahuje se krom toho též odst. (3) předcházejícího paragrafu, pokud tito vojenští gážisté podléhají téže branné povinnosti jako vojenští gážisté v záloze.

(2) Vojenští gážisté ve výslužbě, jimž byla odňata vojenská hodnost správním řízením, jsou vojenskými pensisty bez vojenské hodnosti.

§ 62.

Branná povinnost vojenských gážistů, jimž byla odňata vojenská hodnost řízením správním.

(1) Vojenští gážisté z povolání a v záloze, jimž byla odňata vojenská hodnost správním opatřením podle § 33 zák., podléhají podle svého stáří branné povinnosti jako vojíni v záloze.

(2) O branné povinnosti vojenských pensistů, jakož i vojenských gážistů ve výslužbě, jimž byla vojenská hodnost správním opatřením podle § 33 zák. odňata, platí obdobně ustanovení § 46 (2).

K § 34 zák.

§ 63.

Přeložení do výslužby a propuštění s odbytným řízením správním.

(1) Pro posouzení kvalifikace platí příslušný služební předpis.

(2) Neznalost služebního jazyka jest míti za prokázanou u vojenských gážistů z povolání, kteří nepodají předepsaného průkazu o znalosti služebního jazyka buď vysvědčeními nebo úspěšným vykonáním jazykové zkoušky nebo pravoplatným osvobozením od ní, tak, jak stanoví výnosy ministerstva národní obrany ze dne 15. prosince 1922, č. j. 682.700/14, pokud se týče ze dne 16. ledna 1923, č. j. 439.773/14, uveřejněné ve Věstníku MNO., věcné části 1922, č. 65, čl. 458, pokud se týče v témže Věstníku 1923, č. 4, čl. 24.

(3) O tom, co jest rozuměti zákonným odbytným, platí ustanovení § 45 (4).

§ 64.

Branná povinnost vojenských osob z povolání, přeložených do výslužby neb propuštěných s odbytným v řízení správním.

(1) O branné povinnosti vojenských gážistů z povolání, přeložených podle § 34 zák. do výslužby, platí ustanovení § 46 (3).

(2) O branné povinnosti vojenských gážistů z povolání, přeložených podle § 34 zák. do zálohy s odbytným, platí ustanovení § 46 (4).

Článek III.

C. Ustanovení přechodná.

K § 38 zák.

§ 65.

Jak naložit i spřípady projednávanými disciplinárními výbory, v nichž nebylo usnesení do dne účinnosti zákona potvrzeno.

Případy projednávané disciplinárními výbory, v nichž nebylo usnesení do dne účinnosti zákona č. 154/1923 Sb. z. a n. potvrzeno, jest oznámiti představenému, jemuž přísluší podle tohoto zákona naříditi zavedení řízení před kárným výborem, k dalšímu projednání podle ustanovení tohoto zákona; v řízení podle tohoto zákona zavedeném lze přihlížeti k výsledkům vyšetřování dříve provedeného.

§ 66.

Přechodná ustanovení o volbách.

(1) Volby členů kárných výborů I. stolice provedené v listopadu 1923 platí pro rok 1923 a 1924.

(2) Přihlášky podle § 3 (5) jest v roce 1923 učiniti nejpozději do 15. listopadu 1923.

Článek IV.

Nařízení toto, jehož provedení se ukládá ministru národní obrany v dohodě s ministry vnitra, spravedlnosti a financí, nabývá účinnosti současně se zákonem č. 154/1923 Sb. z. a n.

Švehla v. r.

Udržal v. r.	Malypetr v. r.
Šrámek v. r.	Novák v. r.
Srba v. r.	Habrman v. r.
Dr. Franke v. r.	Dr. Kállay v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Bečka v. r.
Bechyně v. r.	Stříbrný v. r.
Dr. Hodža v. r.	Tučný v. r.
Dr. Markovič v. r.	